

SWEDENBORGIANA

tijdschrift voor Swedenborg publikaties

ISSN 1381.6861 — JAARGANG 22 — NUMMER 1 — APRIL 2014

SWEDENBORGIANA

Tijdschrift voor

Swedenborg publikaties

verschijnt 4 x per jaar. De abonnementsprijs voor de papieren edities blijft ongewijzigd: € 19,50 per jaar.

NIEUW: een jaarabonnement op de DIGITALE EDITIES kost € 15,00,
zie pagina 24 voor meer informatie.

Uitgave:

SWEDENBORG BOEKHUIS

Postbus 19 – 5110 AA

Baarle Nassau – NL

Telefoon 06.1237.9252

Email – info@swedenborg.nl

Internet – www.swedenborg.nl

IBAN – NL63 INGB 0001009141

Inhoudsopgave: Editie 85 – April 2014:

- Pag. 2-8: Gedenkwaardigheid aan het einde van hoofdstuk 21 in de **Hemelse Verborgenheden**, die handelt over de huwelijken, hoe die in de hemelen worden beschouwd en over echtbreuken.
- Pag. 9-11: **Opmerkenswaardige Levende Ondervindingen** uit Swedenborgs 'Geestelijk Dagboek', de nummers 426–439.
- Pag. 12-13: **Nu is het geoorloofd / Nunc Licet**. Een gedenkwaardigheid uit Ware Christelijke Religie; prachtig geïllustreerd met een kleurig gouache van Ton Gravelijn.
- Pag. 14-19: De publicatie van het boek **Engelenwijsheid** wordt voortgezet met de nummers 394–405 uit het vijfde deel.
- Pag. 20-23: **De Canons van de Nieuwe Kerk** – eerste deel.
- Pag. 24: **Nieuws** – het tijdschrift **SWEDENBORGIANA** is voortaan ook **DIGITAAL** verkrijgbaar.

Swedenborg schreef in WCR 508:

'Op het papier stond geschreven:

*Treedt van nu aan binnen in de mysteriën
van het tot dusver gesloten Woord,
want de afzonderlijke waarheden daarvan,
zijn even zovele spiegels van de Heer'.*

Zie pag.22. ...

Wapenschild van Emanuel Swedenborg (1688-1772), sinds zijn toetreden tot de Zweedse adelstand in 1719.

ARCANA COELESTIA

**HEMELSE
VERBORGENHEDEN**

Gedenkwaardigheid uit
hoofdstuk 21.

**Over de huwelijken, hoe die in
de hemelen worden beschouwd
en over echtbreuken.**

HV 2727. Wat eigenlijke echtelijke liefde is en vanwaar de oorsprong ervan komt, weten heden ten dage weinigen, om deze reden, dat weinigen daarin zijn. Bijna allen geloven dat deze liefde is ingeboren en dus voortvloeit uit een soort instinct, zoals zij zeggen en dit te meer, omdat het echtelijke ook bij de dieren bestaat, terwijl er toch een degelijk verschil is tussen de echtelijke liefde bij de mensen en het echtelijke bij de dieren, als tussen de staat van de mens en de staat van het rede-loze dier.

2728. En daar, zoals gezegd, heden ten dage weinigen weten wat werkelijke echtelijke liefde is, zal dit uit het-geen geopenbaard werd, worden beschreven.

De echtelijke liefde ontleent haar oorsprong aan het Goddelijk huwelijk van het Goede en het Ware, dus aan de Heer zelf.

Dat de echtelijke liefde hieruit voortkomt, verschijnt niet voor de zinnen en het begrip, maar toch kan het, behalve uit het Woord, blijken uit de invloeiing en uit de overeenstemming.

Door de invloeiing: de hemel wordt vanwege de vereniging van het goede en ware, welke van de Heer invloeit, met een huwelijk vergeleken en een huwelijk genoemd.

Uit de overeenstemming: wanneer het met het ware verenigde goede in een lagere sfeer uitvloeit, vertoont het een vereniging van de gemoederen en wanneer het in een nog lagere sfeer uitvloeit, vertoont het een huwelijk; vandaar is de vereniging van de gemoederen uit het met het ware verenigde goede, uitgaande van de Heer, de echtelijke liefde zelf.

2729. Dat de echtelijke liefde hieruit voortkomt, kan ook hieruit blijken, dat niemand daarin kan zijn, wanneer hij niet in het goede van het ware en in het ware van het goede is door de Heer; en verder ook hieruit, dat de hemelse zaligheid en het hemelse geluk in deze liefde is; en degenen die hierin zijn, komen allen in de hemel of in het hemelse huwelijk; en eveneens hieruit, dat wanneer bij de engelen sprake is van de vereniging van het goede en het ware, zich dan in de lagere sfeer bij de goede geesten de uitbeelding van een huwelijk vertoont; maar bij de boze geesten vertoont zich een uitbeelding van echtbreuk.

Dit is de reden, dat in het Woord de vereniging van het goede en ware een huwelijk wordt genoemd, maar de schending van het goede en de vervalsing van het ware, echtbreuk en hoererij; zie nr. 2466.

2730. De mensen van de Oudste Kerk leefden meer dan allen op deze aardbol, in de ware echtelijke liefde, omdat zij hemels waren, door het goede in het ware en in het rijk van de Heer tezamen met de engelen; en in deze liefde bestond voor hen de hemel.

Maar hun nakomelingen, bij wie de Kerk afnam, begonnen hun kinderen lief te hebben, niet hun echtgenoten; want kinderen kunnen door de bozen bemind worden, maar de echtgenoot kan alleen door de goeden bemind worden.

2731. Van deze Oudsten werd vernomen, dat de echtelijke liefde van dien aard is, dat de een geheel en al van de ander wil zijn en dit wederzijds; en dat zij, wanneer dit onderling en wederkerig het geval is, in hemelse gelukzaligheid zijn; en verder dat de vereniging van de gemoederen van dien aard is, dat dit onderlinge en wederkerige in alle dingen van hun leven is tot in bijzonderheden, dat wil zeggen, in alle dingen en in elk ding van de aandoening en in alle dingen en in elk ding van het denken.

Daarom is het door de Heer ingesteld, dat de echtgenote de aandoening van het goede is, die tot de wil behoort en de man de gedachte van het ware, die tot het verstand behoort en dat hieruit het huwelijk bestaat, zoals het is tussen wil en verstand en tussen alle dingen en elk ding daarvan bij de mens, die in het goede van het ware en in het ware van het goede is.

2732. Ik heb met engelen over de aard van dit onderlinge en wederkerige gesproken, en zij zeiden dat het beeld en de gelijkenis van de een in het gemoed van de ander is, en dat zij op deze wijze niet alleen in bijzonderheid afzonderlijk, maar ook in de binnenste dingen van het leven samenwonen, en dat de liefde en barmhartigheid in zo'n eenheid met zaligheid en geluk kan invloeden.

Zij zeiden ook, dat zij die in het leven van het lichaam in een dergelijke echtelijke liefde hadden geleefd, één zijn en samenwonen in de hemel als engelen, soms ook met hun kinderen; maar dat er uiterst weinigen zijn uit de christenheid van heden ten dage, maar uit de Oudste Kerk die hemels was, allen en uit de Oude Kerk die geestelijk was, velen.

Maar dat zij die in het huwelijk geleefd hebben, niet verbonden door echtelijke liefde, maar door wulpsche liefde, in het andere leven gescheiden worden, daar niets van wulpsheid in de hemel geduld wordt; en dat diegenen nog meer gescheiden worden, die wederzijds afkerig van elkaar waren; en nog weer meer degenen die elkaar haatten; wanneer beiden voor het eerst in het andere leven komen, ontmoeten zij elkaar in de meeste gevallen, maar nadat zij zwaar geleden hebben, worden zij gescheiden.

2733. Er waren sommige geesten die mij bestookten met een bepaalde sluwheid die zij in de praktijk van het leven van het lichaam hadden aangenomen, en ze deden dit door een enigszins zachte, als het ware golvende invloeiing, zoals die van rechtschapen geesten meestal is, maar het werd waargenomen, dat daarin listigheden en dergelijke waren om te vangen en te bedriegen; ik sprak tenslotte met een van hen, van wie mij werd gezegd, dat hij een legeraanvoerder was geweest toen hij in de wereld leefde; en daar ik gewaarwerd, dat er in de voorstellingen van zijn denken wulpsheid was, sprak ik met hem over het huwelijk; de spraak van geesten wordt door uitbeeldende dingen toegelicht, die volledig de zin uitdrukken, en vele dingen in één ogenblik.

Hij zei dat hij er in het leven van het lichaam niets kwaads in had gezien, echtbreuk te bedrijven, maar het werd gegeven hem te zeggen, dat echtbreuken goddeloos zijn – hoewel zij voor hen, die van dien aard zijn, niet als zodanig verschijnen, maar zelfs geoorloofd, vanwege de verlustiging die zij daarin vinden en vanwege de daaruit voortvloeiende overreding – hetgeen hij ook hieruit kon weten, dat huwelijken de kweekplaatsen zijn van het menselijk geslacht en vandaar ook de kweekplaatsen van het hemelse rijk en dat zij daarom nooit geschonden mogen worden, maar heilig gehouden moeten worden; en verder hieruit, dat hij moest weten, aangezien hij in het andere leven is, en in een staat van innerlijke gewaarwording, dat de echtelijke liefde van de Heer door de hemel neerdaalt; en dat van deze liefde, als van een ouder, de wederkerige liefde wordt afgeleid, die het fir-

mament van de hemel is; en hieruit, dat wanneer echtbrekers de hemelse gezelschappen alleen maar naderen, zij hun eigen stank ruiken en zich vandaar naar de hel storten; tenminste kon hij dit weten, dat het schenden van huwelijken tegen de Goddelijke wetten is en tegen de burgerlijke wetten van allen, en verder ook tegen het echte licht van de rede, want dit is tegen, zowel de Goddelijke als de menselijke orde, behalve tal van dingen meer.

Maar hij antwoordde dat hij dergelijke dingen nooit had geweten in het leven van het lichaam, noch erover gedacht had.

Hij wilde er over redeneren of het wel zo was, maar hem werd gezegd, dat de waarheid in het andere leven geen redeneringen toelaat, want deze begunstigen iemands verlustigingen, dus de boosheden en de valsheden, en dat hij eerst moest nadenken over hetgeen gezegd was, omdat het waar was; of ook moest hij maar eens nadenken uit dit beginsel, dat in de wereld overbekend is, namelijk dat niemand de ander dat moet aandoen, wat hij niet wil, dat de ander hem zou aandoen; en dus, wanneer iemand op een dergelijke wijze zijn eigen vrouw die hij liefhad – zoals in het begin van een huwelijk eenieder doet – had doen afdwalen, zou hij dan niet zelf ook, wanneer hij daarover in een staat van boosheid verkeerde, indien hij vanuit die staat sprak, echtbreuken verfoeid hebben, en zou hij dan, omdat hij een scherp verstand had, zich niet meer dan anderen bevestigd hebben daartegen en zo ver gaan dat hij ze tot de hel veroordeeld had? dus dat hij zichzelf naar zichzelf zou kunnen oordelen.

2734. Zij die in het leven van het lichaam geluk hebben gehad in hun huwelijk uit echte echtelijke liefde, hebben ook in het andere leven geluk, zodat voor hen het geluk van het ene leven wordt voortgezet in het andere en daar een vereniging van de gemoederen wordt, waarin de hemel bestaat.

Mij werd gezegd, dat de daaruit voortvloeiende geslachten van hemelse en geestelijke gelukzaligheden, alleen al de meest algemene, van een onbegrensd aantal zijn.

2735. Werkelijke echtelijke liefde is een beeld van de hemel en wanneer die liefde in het andere leven wordt uitgebeeld, vindt dit plaats door de allerschoonste dingen die de ogen ooit kunnen zien en het gemoed ooit kan vatten.

Deze liefde wordt uitgebeeld door een maagd van onuitsprekelijke schoonheid, omgord met een blinkende wolk, zodat men zeggen kan, dat het de schoonheid zelf is in wezen en vorm.

Er werd gezegd dat alle schoonheid in het andere leven uit de echtelijke liefde voortkomt.

De aandoeningen en gedachten ervan worden uitgebeeld door diamanten sferen, flonkerend als het ware van robijnen en pyropen [granaat] en deze dingen gaan gepaard

met verrukkingen die de binnenste lagen van de gemoederen ontroeren; maar niet zodra treedt iets van wulpsheid in, of zij verdwijnen.

2736. Ik ben onderricht dat werkelijke echte liefde de onschuld zelf is die in de wijsheid woont.

Zij die in echtelijke liefde hebben geleefd, zijn in de wijsheid meer dan alle anderen in de hemel en toch verschijnen zij, wanneer ze door anderen worden gezien, als kleine kinderen in de leeftijd van bloei en lente en al wat hun dan te beurt valt, maakt hun blijdschap en gelukzaligheid uit.

Zij zijn in de binnenste hemel, die de hemel van de onschuld wordt genoemd; door deze hemel vloeit de Heer in de echtelijke liefde en uit deze hemel zijn engelen bij de mensen aanwezig die in deze liefde leven; zij zijn ook tegenwoordig bij kleine kinderen in hun prilste jeugd.

2737. Bij hen die in de echtelijke liefde leven, staan de innerlijke dingen van het gemoed, door de hemel heen, open tot aan de Heer, want deze liefde vloeit van de Heer in door het binnenste van de mens; hierdoor hebben zij het rijk van de Heer in zichzelf en hierdoor hebben zij de echte liefde tot kleine kinderen, ter wille van het rijk van de Heer; en hierdoor zijn zij meer dan de anderen ontvankelijk voor de hemelse liefden en meer dan de anderen in wederkerige liefde, want deze komt hieruit voort als een stroom uit zijn bron.

2738. De wederkerige liefde, zoals die in de hemel bestaat, is niet als de echtelijke liefde.

De laatstgenoemde bestaat hierin, dat men in het leven van de ander wil zijn als één, maar de eerstgenoemde liefde bestaat hierin, dat men de ander beter wil dan zichzelf, zoals het geval is met de liefde van ouders tot hun kinderen en zoals de liefde is van degenen die zich gedrongen voelen goed te doen, niet ter wille van zichzelf, maar omdat dit hun blijdschap uitmaakt.

Zulke engelenliefde ontspruit aan de echtelijke liefde en wordt daaruit geboren als een kindje uit zijn ouders en vandaar is deze liefde ook bij de ouders jegens hun kinderen.

Deze liefde wordt door de Heer bij de ouders in stand gehouden, ook al zijn zij niet in de echtelijke liefde en wel om deze reden, dat het menselijk geslacht niet te gronde zal gaan.

2739. Uit het huwelijk van het goede en het ware in de hemelen dalen alle liefden neer, waarmee het gesteld is als met de liefde van de ouders tot hun kinderen, de liefde van broeders onderling en de liefde tot verwanten en zo dus verder, overeenkomstig de graden in hun volgorde.

Overeenkomstig deze liefden, die enig en alleen uit het goede en ware zijn, dat wil zeggen, uit de liefde tot en

het geloof in de Heer, worden alle hemelse gezelschappen gevormd, die door de Heer zo verbonden zijn dat zij op één mens betrekking hebben; daarom wordt de hemel ook de Grootste Mens genoemd.

Er zijn onnoemelijke verscheidenheden, die alle de oorsprong ontleen aan en afleiden van de vereniging van het goede en ware uit de Heer en deze vereniging is het hemels huwelijk.

Hierdoor komt het, dat de oorsprong van alle bloedverwantschappen en aanverwantschappen op aarde van huwelijken wordt afgeleid en dat dus zo eveneens de liefden naar graden onderling van elkaar worden afgeleid; maar daar er heden ten dage geen echtelijke liefde is, worden de bloed- en aanverwantschappen weliswaar vanuit het huwelijk berekend, maar het zijn geen bloed- en aanverwantschappen van de liefde.

In de Oude Kerk bestonden ook dergelijke afleidingen van de liefde en vandaar wonen zij in de hemelen tezamen, onderscheiden als het ware in natiën, families en huizen, die alle de Heer erkennen als hun enige Ouder.

2740. Waarlijk echtelijke liefde is alleen bestaanbaar tussen twee echtgenoten, dat wil zeggen, in het huwelijk van één man en één echtgenote, nooit tussen meer dan één tegelijkertijd, omdat de echtelijke liefde onderling en wederkerig is, en het leven van de een in het leven van de ander wederkerig, zodat zij als het ware één zijn.

Zo'n vereniging bestaat tussen twee, maar niet tussen meer dan twee; zijn er meer dan twee, dan verscheuren zij deze liefde.

De mensen van de Oudste Kerk die hemels waren en in de innerlijke gewaarwording van het goede en ware, zoals de engelen, hadden slechts één echtgenote; zij zeiden, dat zij met één echtgenote hemelse verrukkingen en gelukzaligheden smaakten, en dat zij, wanneer het huwelijk met meer dan een alleen maar genoemd werd, zij met afgrijzen vervuld werden.

Want het huwelijk van één echtgenoot en één echtgenote daalt, zoals gezegd, vanuit het huwelijk van het goede en het ware, of vanuit het hemelse huwelijk neer, en is van deze aard, zoals kan blijken uit de woorden bij Mattheüs: *'Jezus zei: Hebt gij niet gelezen, die van den beginne ze gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw; en gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten en zal zijn echtgenote aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn; also dat zij niet meer twee zijn, maar één vlees.*

Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet.

Mozes heeft vanwege de hardigheid van uw harten u toegelaten uw echtgenoten weg te zenden; maar van den beginne is het also niet geweest; allen vatten dit woord niet, maar aan wie het gegeven is', (Mattheüs 19:3-12).

2741. Het goede en ware vloeit voortdurend van de Heer in bij allen, dus de waarlijk echtelijke liefde, maar zij wordt op verschillende wijze opgenomen en zoals zij wordt opgenomen, zo wordt zij; bij de wulpse mens wordt zij in wulpsheid verkeerd, bij de echtbrekers in echtbreuk en de hemelse gelukzaligheden ervan in onreine verlustiging, dus de hemel in de hel.

Het is daarmee gesteld als met het zonlicht dat in voorwerpen invloeit en dat wordt opgenomen overeenkomstig de vorm van de voorwerpen en blauw wordt en rood, geel, groen, donker en ook zwart, al naar de opname.

2742. Er bestaat bij sommigen iets als een huwelijk, maar toch is het geen huwelijk, wanneer de echtgenoten niet in de liefde van het goede en het ware zijn; het is een liefde, die de schijn heeft van de echtelijke, maar dat komt vanwege de wereld- of eigenliefde, namelijk om thuis gediend te worden, om veilig geborgen te zijn, om zijn gemak te hebben, om verzorgd te worden in ziekte en ouderdom, of om de verzorging van hun kinderen die zij liefhebben; bij sommigen werd deze schijnbare liefde opgedrongen uit vrees voor de echtgenoot, voor de goede naam, voor tegenspoeden; bij anderen is het de wulpselijke liefde die haar aanbracht.

Dit schijnt in de eerste periode echtelijke liefde te zijn, want dan vertonen zij iets als onschuld, zij spelen als kleine kinderen, ontwaren een blijdschap die iets van het hemelse heeft, maar in de loop van de tijd worden zij niet, als diegenen die in de echtelijke liefde zijn, meer en meer en hechter verenigd, maar zij worden gescheiden; ook verschilt de echtelijke liefde bij de echtgenoten, bij de een kan zij meer of minder zijn, bij de ander gering of helemaal niet, en omdat zij verschilt, kan de een in de hemel zijn, de ander in de hel; de aandoening en de opname bepalen dit.

2743. Ik zag een grote hond, zoals Cerberus, en ik vroeg wat hij betekende; er werd gezegd, dat door een dergelijke hond de bewaking wordt aangeduid, opdat men niet in de echtelijke liefde zou overgaan van de hemelse verlustiging tot de helse verlustiging, en omgekeerd; want zij die in de werkelijke echtelijke liefde zijn, zijn in de hemelse verlustiging, maar zij die in echtbreuken zijn, zijn ook in een verlustiging, die aan hen als hemels toeschijnt, maar deze verlustiging is hels.

Door de hond wordt dus uitgebeeld dat deze tegenovergestelde verlustigingen geen gemeenschap met elkaar mogen hebben.

2744. Het werd mij getoond hoe de verlustigingen die uitgaan van de echtelijke liefde voortgaan, enerzijds naar de hemel, anderzijds naar de hel.

De voortgang van de verlustigingen tot de hemel was in zaligheden en gevoelens van geluk voortdurend meer en meer, tot aan het ontelbare en onuitsprekelijke toe en hoe

innerlijker des te ontelbaarder en onuitsprekelijker, tot aan de hemelse gelukzaligheden van de binnenste hemel of van de 'hemel der onschuld' toe, en dit zodanig door de allergrootste vrijheid, want alle vrijheid is uit de liefde en dus de allergrootste vrijheid uit de echtelijke liefde, die de hemelse liefde zelf is.

Daarna werd getoond, hoe de verlustigingen van de echtelijke liefde voortgaan naar de hel, namelijk dat zij zich gaandeweg van de hemel verwijderen en dit ook uit schijnbare vrijheid, totdat er tenslotte nauwelijks iets menselijks meer in over blijft; het dodelijke en helse eind waar zij terechtkomen, werd gezien maar kan niet beschreven worden.

Een zekere geest die toen bij mij was en eveneens deze dingen zag, rende ijlings naar voren naar de sirenen, die van deze aard zijn, en riep uit, dat hij haar de aard van haar verlustiging wilde tonen; in het begin hield hij de voorstelling van verlustiging vast, maar toen hij langzamerhand meer naar voren kwam, ging zijn voorstelling verder voort als de voortgang van de verlustiging naar de hel en tenslotte eindigde dit in een zelfde afgrijzen.

Sirenen zijn zij die in de overreding zijn geweest, dat het eerzaam is hoererij en echtbreuk te plegen en ook door anderen werden hooggeacht omdat zij zo waren en omdat zij zich in de bekoorlijkheden van het leven bevonden.

Het merendeel ervan komt uit de christenheid in het andere leven; men zie over de sirenen, zie nrs. 831, 959, 1515, 1983, 2484.

2475. Er zijn vrouwen die hun echtgenoten niet liefhebben, maar hen geringschatten en tenslotte als niets achten.

Hun aard werd uitgebeeld door een haan, een wilde kat en een tijger met een donkere kleur.

Er werd gezegd dat zulke vrouwen beginnen met veel te spreken, daarna beginnen te schelden en tenslotte de natuur van een tijger aannemen.

Door sommigen werd gezegd, dat zulke vrouwen niet-temin hun kinderen wel liefhebben, maar er werd geantwoord, dat deze liefde niet menselijk is en dat zij precies zo in de boze mens invloeit en eveneens in de dieren, onverschillig van welke soort, in zo'n mate zelfs, dat ook deze hun jongen meer dan zichzelf liefhebben.

Er werd aan toegevoegd dat bij deze mensen niets van echtelijke liefde is.

2746. Er was een zekere geest op gemiddelde hoogte boven het hoofd, die in het leven van het lichaam wulps geleefd had en zich verlustigd had in afwisseling, zodat hij niemand bestendig had liefgehad, maar in bordelen en dus met velen had gehoereerd en hen een voor een later had verworpen.

Daardoor was het gebeurd dat hij velen had bedrogen en daardoor de begeerte tot het huwelijk had uitgeblust en ook tot de voortbrenging van kinderen en zo dus een tegennatuurlijke natuur had aangenomen.

Al deze dingen werden onthuld en hij werd jammerlijk gestraft en dit vond plaats ten aanschouwe van de engelen; daarna werd hij in de hel geworpen.

Over de hellen van de echtbrekers zie men in het eerste deel de nrs. 824 tot 830.

2747. Daar echtbreuken tegen de echtelijke liefde indruisen, kunnen echtbrekers niet met de engelen in de hemel zijn, ook omdat zij in de dingen zijn, die tegenovergesteld zijn aan het goede en ware en dus niet in het hemels huwelijk en ook omdat zij over het huwelijk niets dan vuile voorstellingen hebben.

Wanneer alleen maar het huwelijk genoemd wordt of de voorstelling ervan zich voordoet, zijn er in hun denkbeelden direct wulps, ontuchtige, ja zelfs goddeloze dingen; eveneens wanneer de engelen spreken over het goede en ware, denken zulke geesten dingen die daartegen indruisen; want alle aandoeningen en de daaruit voortvloeiende gedachten blijven bij de mens na de dood, zoals zij in de wereld waren.

Echtbrekers zijn er op uit, de gezelschappen te vernietigen; velen van hen zijn wreed, zie nr. 824; zo zijn zij dus in hun hart tegen de naastenliefde en de barmhartigheid, terwijl zij om de ellende van anderen lachen; zij willen van eenieder het zijne wegnemen en doen dit ook voor zoveel zij maar durven.

Hun vermaak bestaat daarin, vriendschappen te vernietigen en vijandschappen te verwekken.

Hun godsdienstigheid bestaat daarin, dat zij zeggen een schepper van het heelal te erkennen en een voorzienigheid, maar slechts een algemene en zaligmaking door het geloof en dat hun niet ergers kan gebeuren dan anderen.

Maar wanneer zij naar de aard van hun hart worden onderzocht, wat in het andere leven plaatsvindt, geloven zij zelfs dit niet eens, maar in de plaats van de schepper van het heelal denken zij de natuur en in plaats van de universele voorzienigheid denken zij dat er geen enkele is en over het geloof denken zij niets.

Al deze dingen zijn zo, omdat echtbreuken geheel en al tegen het goede en ware indruisen.

Hieruit kan eenieder oordelen hoe zulke mensen in de hemel zouden kunnen komen.

2748. Sommige geesten die in de wereld een leven van echtbreuk hadden geleid, kwamen en spraken tot mij.

Ik werd gewaar dat zij nog niet lang in het andere leven waren, want zij wisten niet dat zij daar waren daar zij van mening waren nog in de wereld te zijn en de overdenking ten aanzien van waar zij waren, hun ontnomen was.

Het werd gegeven hun te zeggen, dat zij in het andere leven waren, maar, terwijl zij dit direct weer vergaten, vroegen zij, waar er huizen waren, waar zij zich konden indringen.

Maar er werd hun gevraagd of zij geen eerbied hadden voor de geestelijke dingen, namelijk voor de echtelijke liefde, die door dergelijke verlokkingen wordt ontbonden; en hun werd gezegd, dat zulke dingen tegen de hemelse orde ingingen.

Maar zij schonken daar niet de minste aandacht aan en verstonden het ook niet.

Ik zei verder of zij de wetten niet vreesden en de straffen overeenkomstig de wetten, maar zij verachtten deze.

Maar toen ik zei dat zij misschien door de bedienden op zware slagen onthaald zouden worden, was het alleen dit wat zij vreesden.

Daarna werd het gegeven hun gedachten gewaar te worden, want deze worden in het andere leven meegedeeld.

Zij waren zo vuil en ontuchtig, dat de rechtschapenen er wel van moesten gruwen; en toch worden zij naar alle en elke bijzonderheid openbaar gemaakt voor de geesten en engelen in het andere leven.

Hieruit kan ook blijken, dat zulke geesten niet in de hemel kunnen zijn.

2749. Bij degenen die door echtbreken een walging en afschuw van huwelijken hebben gekregen, wordt, wanneer enige verlustiging, zaligheid en enig geluk uit de hemel van de engelen tot hen doordringt, dit verdraait in walgelijkheid en afschuwelijkheid, daarna in pijn en tenslotte in stank, totdat zij zich van daar neerstorten naar de hel.

2750. Ik ben door engelen onderricht, dat wanneer iemand op aarde echtbreuk pleegt, de hemel dan onmiddellijk voor hem gesloten wordt en dat hij daarna in wereldse en lichamelijke dingen leeft; en hoewel hij dan

hoort over de dingen die van de liefde en van het geloof zijn, dringen die toch niet tot zijn innerlijk door en wat hij zelf over deze dingen zegt, komt niet uit zijn innerlijk voort, maar alleen uit het geheugen en de mond, opgewekt door trots of winzucht; want zijn innerlijke dingen zijn gesloten en kunnen niet geopend worden dan door oprecht berouw.

2751. Vooraan, boven voor het linkeroog, waren zulke geesten samengeschoold, die in het leven van het lichaam in het verborgene en met grote geslepenheid anderen hadden belaagd.

Het waren echtbrekers, en nog in de geestenwereld, daar zij tot de net aangekomenen behoorden.

Zij hadden tot gewoonte, om uit hun menigte enigen hier- en daarheen te zenden, die niet alleen de echtelijke liefde, maar ook het goede en ware belaagden en vooral de Heer.

Degenen die uitgezonden worden, keren weer tot hen terug en vertellen wat zij hebben gehoord en dan beraadslagen zij.

Ook naar mij zonden zij er een, in de mening dat ik een geest was, omdat ik de spraak van de geesten sprak.

Toen deze afgezant sprak, uitte hij ergerlijke dingen, vooral tegen de Heer, zodanig dat hij als het ware uit louter ergernissen was samengesteld.

Maar ik antwoordde hem, dat hij van dergelijke dingen moest afdaten, daar ik wist van welke bende en van welk uitvaagsel hij was; en dat, wat de Heer betrof, ik zonder twijfel wist, dat Hij één is met de Vader; dat de gehele hemel van Hem is; dat van Hem alle onschuld, vrede, liefde, naastenliefde, barmhartigheid en tevens alle echtelijke liefde komt, en dat van Hem al het goede en het ware komt, welke dingen alle Goddelijk zijn; en dat Mozes en de profeten, dat wil zeggen, alle en elke bijzonderheid van het Woord in de innerlijke zin over Hem handelt; en dat alle riten van de Joodse Kerk Hem uitbeeldden; en daar ik van deze dingen zo zeker was dat ik niet in het minst twijfelde, wat wilde hij nu nog meer.

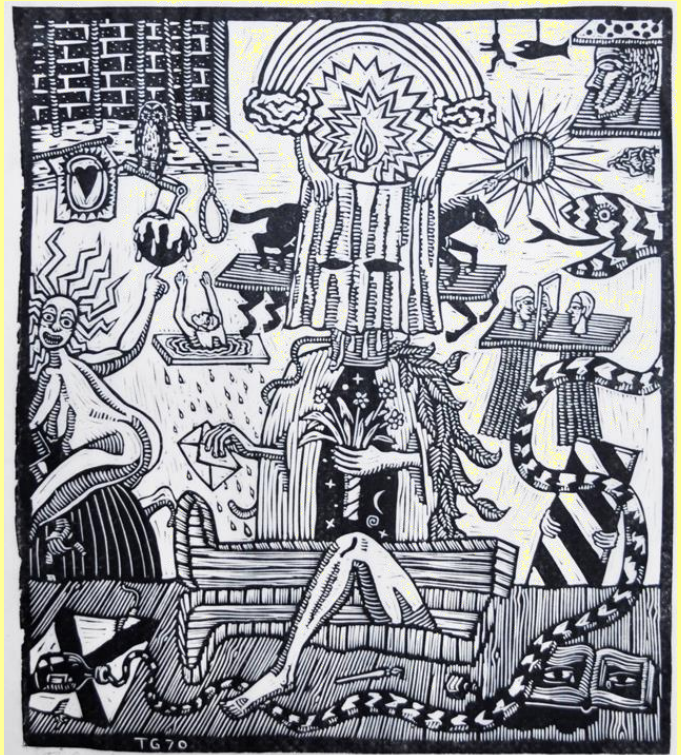
Toen hij dit gehoord had, trok hij zich beschaamd terug. Deze dingen werden gezegd, opdat hij die zou vertellen aan de echtbrekers die deze goddeloze bende vormden en waaruit hij was uitgezonden.

2752. In het andere leven willen diegenen die van echtbreuk verzadigd zijn, meer dan de anderen bezit nemen van mensen en zo dus door hen in de wereld terugkeren, maar zij worden door de Heer in de hel vastgehouden opdat zij niet temidden van die geesten komen die bij de mensen zijn; de meesten van zulke geesten komen uit de christelijke wereld, zelden van elders.

2753. Er zijn sommigen in de wereld die door de begeerte worden gedreven om maagden tot hoererij te verleiden, waar ze zich ook bevinden: in kloosters, in gezin-

nen, bij ouders, ook getrouwde vrouwen; en zij dringen zich binnen op listige manieren en met vleierij.

Daar zij aan dergelijke dingen gewend zijn en daarmee hun natuur hebben gevormd, behouden zij in het andere leven het vermogen om zich in gezelschappen binnen te dringen door vleierij en veinzerij, maar daar hun gedachten open liggen, worden zij teruggeworpen; en zo gaan zij van het ene gezelschap naar het andere over, maar worden overal teruggeworpen en ook gestraft, want zij zijn er op uit om de verlustingen en zaligheden van anderen weg te stelen; tenslotte worden zij in geen gezelschap meer toegelaten, maar worden, na zware straffen verduurd te hebben, bij hun gelijkgestemden in de hel ondergebracht.

2754. De meest bedrieglijke geesten verschijnen soms hoog boven het hoofd, maar hun hel is diep onder de hiel van de voet; zij zijn de huidige antediluvianen.

Zij misleiden door het voorspiegelen van onschuld, barmhartigheid en van verschillende goede aandoeningen met overreding.

Zij waren, toen zij in de wereld leefden, meer dan anderen echtbrekers.

Waar maar een mooie en jonge echtgenote was, drongen zij gewetenloos binnen en haalden haar door die middelen tot ontucht over.

Zij zijn onzichtbaar en willen ook niet ontdekt worden, daar zij in het geheim te werk gaan.

Zij zijn ook wreed en zijn alleen op zichzelf bedacht en zouden er niets in zien, zelfs al zou de hele wereld voor hen te gronde gaan; zulke geesten zijn er heden in grote

getale en er werd ook gezegd, dat zij uit de christenheid waren.

Hun hel is de allerergste.

2755. De hellen van de echtbrekers zijn er vele; zij houden daar van niets zoveel als van vuil en uitwerpselen, waarin zij dan hun genot vinden, wat ook kan blijken uit velen van dat soort in het leven van het lichaam, voor wie het een genot is, vuile dingen te denken en te vertellen, maar die zich daarvan alleen fatsoenshalve onthouden.

De verlustiging van echtbreuk wordt in het andere leven in dergelijke dingen veranderd. Het is daarmee gesteld als wanneer de warmte van de zon en ook die van de lente, invloet in uitwerpselen of in een lijk.

2756. Er zijn er ook die vrouwengemeenschap tot beginsel hebben; dezen spreken in het andere leven alsof zij goed waren, maar zij zijn boosaardig en sluw; hun straf is gruwelijk; zij worden als het ware tot een bundel samengebonden en op uitbeeldende wijze als met een slang omwonden, die hen allen als het ware tot een klun samenbindt en zo worden zij dan uitgeworpen.

2757. Toen ik door verschillende verblijven geleid werd, kwam ik ergens waar een soort warmte in mijn voeten en lendenen stroomde; er werd gezegd, dat hier degenen waren die zich aan lusten hadden overgegeven, maar toch niet de natuurlijke begeerte tot het voortbrengen van kroost hadden uitgeblust.

2758. Dat werkelijke echtelijke liefde de hemel is, wordt in de rijken van de natuur uitgebeeld, want er bestaat niets in de gehele natuur, dat niet op de een of andere wijze het rijk van de Heer in het algemeen uitbeeldt, want het natuurlijke rijk ontleent zijn oorsprong aan het geestelijke rijk.

Wat zonder voorafgaande oorsprong is, is niets.

Er bestaat niets, wat geen verband houdt met een oorzaak, dus met een einddoel.

Wat niet verband houdt valt onmiddellijk weg en wordt tot niets; vandaar nu komen de dingen van het rijk van de Heer in de uitbeeldende dingen van de rijken van de natuur.

Dat de echtelijke liefde de hemel is, blijkt duidelijk uit de gedaanteverwisseling van kleine wormpjes in nimfen of poppen en daarna in gevleugelde wezens, want wanneer de tijd van hun bruiloften komt, dat wil zeggen, wanneer zij hun aardse vorm, die de gedaante van een worm is, afleggen en met vleugels uitgedost worden en zo gevleugelde wezens worden, dan worden zij in de atmosfeer geheven die hun hemel is, en daar spelen zij met elkaar, sluiten huwelijken, leggen eieren en voeden zich met de sappen uit bloemen; ook zijn zij dan in hun schoonheid, want zij hebben vleugels, versierd met gou-

den, zilveren en andere fraai onderscheiden kleuren; zulke dingen brengt het echtelijke bij zulke nietige dier-tjes teweeeg.

2759. Aan de rechterzijde rees als het ware uit de lagere aarde een maalstroom op; er werd gezegd, dat het vele geesten waren uit het lagere volk, onontwikkeld maar niet slecht; het waren boeren en andere eenvoudige lieden.

Ik sprak met hen en zij zeiden, dat zij de Heer kenden, aan wiens naam zij zich toevertrouwden; overigens wisten zij maar weinig over het geloof en de mysteriën ervan; naderhand verrezen anderen die iets meer wisten.

Er werd waargenomen, dat hun innerlijke dingen geopend konden worden, want dit kan in het andere leven duidelijk worden waargenomen.

Zij hadden een geweten, dat aan mij werd meegedeeld, opdat ik het weten zou; en er werd gezegd dat zij eenvoudig in echtelijke liefde leefden; zij zeiden dat zij hun echtgenoten liefhadden en zich van echtbreuken onthielden.

Dat dit uit hun geweten voortkwam, bleek duidelijk omdat zij zeiden dat het voor hen niet anders zou kunnen omdat het tegen hun wil indruiste; zulke geesten worden in het andere leven onderricht en vervolmaakt in het goede van de liefde en in het ware van het geloof en tenslotte worden zij onder de engelen opgenomen.

Einde van hoofdstuk eenentwintig en einde van het tweede deel van Hemelse Verborgenheden.

De afbeeldingen in dit artikel zijn door Ton Gravelijn, zie www.tongravelijn.nl

**Ik heb
gezien,
gehoord
én gevoeld.**

Hemelse Verborgenheden n. 68.

426. Heden ten dage, nu er geen geloof is, en er nauwelijks één tot de hemel voorbereid zou kunnen worden in het andere leven, omdat zij in een omgekeerde orde van het leven zijn, zijn er louter fantasieën of hallucinaties van de zinnen die aanblijven in de zielen, of in hun natuurlijk gemoed of animus, waarin de mens heden ten dage voornamelijk het leven slijt.

Deze ziel, zo vol van fantasieën, wordt niet gebroken, dat is, zijn fantasieën kunnen niet terstond worden afgeschud of uitgeblust, want dan zou de mens gebroken worden, en niets ten aanzien van zijn sensitieve leven zou overblijven, want het is vanuit louter fantasieën samengesteld, hetgeen uit zóveel dingen kan vaststaan, dat het nooit enige twijfel daaromtrent kan lijden.

Er is waanzin in alle dingen, en deze regeert het leven en stelt het leven van de mensen samen.

Een zeker iemand nu was overgelaten aan geesten, die samen met hem optraden. Toen scheen het alsof hij niet levend was, zo was hij verstoken van fantasieën.

Hij werd voor dood gehouden; maar dit kon nochtans niets aantonen, dan alleen dat een mens niet zodanig het andere leven kan binnengaan; in zulk een staat kan hij niets leren.

[1747, 30 Dec.]

Dat sommigen krachtens een bijzondere barmhartigheid door een diepe slaap en in de slaap, door bestokende dromen worden voorbereid.

427. Er was ook iemand die niets anders zei dan 'ik zwijg' en 'ik spreek', en dit vrij vaak. Toen ik vroeg wat hij meende, antwoordde hij niets anders; maar ik hoorde van anderen dat hij in slaap was gebracht, en ik werd onderricht dat sommigen in zulke slapen worden gebracht om verwoestingen te doorstaan door dromen, misschien ook door korte waaktoestanden, totdat zij beroofd zijn van de fantasieën die zij met zich mee brachten.

[1747, 30 Dec.]

Er is een grote verscheidenheid van hemelse verkwikkeligheid en verlustiging waarin gelukzaligheid is.

428. Het worden hemelse verkwikkeligheden genoemd, die voelbaar bestaan bij zielen, alsof zij leefden in het lichaam. Het zijn verkwikkeligheden die zodanig aandoen en zo liefelijk, dat zij nauwelijks méér kunnen uithouden.

Maar er zijn verlustigingen, die uit een nog meer innerlijke bron komen.

In de verkwikkeligheden zijn soorten van gelukzaligheid; in de verlustigingen zijn soorten van hemelse echtelijke vreugden.

In één woord, er zijn zeer veel graden van verkwikkeligheden en verrukkelikheden, zowel ten aanzien van de verschillen als ten aanzien van de intensiteit.

En deze verkwikkeligheden zijn mededeelbaar, en zonder vermindering bij hen die ze vergemeenschappen.

De ware verkwikkeligheden en de ware verlustigingen hebben gelukzaligheid in zich, deze vrede en die onschuld. Aldus komen de ware verkwikkeligheden en verlustigingen enig en alleen uit God Messias, als uit haar enige bron.

429. De overige verkwikkeligheden zijn onecht, begoocheland. Hoedanig in de wereld, zodanig in het andere leven. Ook kunnen zij door de duivels worden ingegoten.

[1747, 30 Dec.]

Er zijn er die geloven dat zij Jezus bij zich hebben.

430. Er zijn er die op een grote afstand verschenen, uit een sfeer waarin ik heden was, of uit een sfeer van geesten. Zij zeiden dat zij Jezus bij zich hadden, en Hem dagelijks zagen.

Het zijn zij die in het zaligmakende geloof zijn; tegenovergesteld aan hen, of beneden, waren eender velen, die ook zeiden Christus bij zich te hebben.

Zij zijn van het verstandelijk zaligend geloof.

Zij worden uitgebeeld in het Woord door Abraham en Izaäk.

De anderen, die op een afstand zijn, worden uitgebeeld door Abimelech, want Abimelech vertrok van Abraham en Izaäk na het gesloten verbond.

[1747, 30 Dec.]

Over de staat van bedelaars in het andere leven.

431. Zij die lange tijd bedelden, en tenslotte daarin behagen schiepen, en zo vanwege een leven van lediggang een afkeer hebben opgevat voor een leven van arbeid, om zich voedsel en eendere dingen te verwerven, hun staat is zodanig dat zij naakt verschijnen, met aller lelijkste flarden van kleren.

Het lijkt hun toe op een hoop samen geklonterd te zijn, zodat zij niet van elkaar kunnen worden onderscheiden; aldus kleven zij samen. Zij hebben één met een nap, en vragen om aalmoes overal waar zij anderen tegenkomen, bedelden zij aldus. Van hen hoorde ik, dat het waar is, wat van de bedelaars wordt gezegd, namelijk dat ze niets begeren dan alleen maar geld; kleren en voedsel verachten zij. Dat zij onderling goddeloos leven, in ruzies en dat soort dingen.

Zij verfoeien arbeid, leven soms weelderig in alle overdaad, met verachting voor geld, fel uitvorsend wat een ieder te pakken heeft gekregen.

Onder elkaar hebben zij een soort van regering ingesteld, en zij begeren dat dit geheim blijft.

N.B. Dat de bedelaars hier degenen zijn die zodanig in hun leven waren geweest. Hun leven is aldus, omdat zij geen andere begeerte hebben gehad.

[1747, 30 Dec.]

Dat Moren of Afrikanen graag wit willen zijn.

432. Ik heb gehoord dat de Moren of de negers, zoals de Afrikanen, in het andere leven niet begeren zwart te zijn, maar wit. De witheid achten zij als schoonheid, nadat zij zijn voorbereid, omdat de engelen van God Messias allen blank zijn, en de innerlijken het liefhebben met witte klederen bekleed te zijn.

[1747, 30 Dec.]

Het is de geesten ook gegeven, meer dan de mensen, om op verschillende manieren te kunnen bezien, hoedanig de mens is geweest; die manieren werden door verschillende dingen uitgebeeld.

433. Behalve de dingen, waarover eerder, namelijk dat de geesten elke taal van de mens als hun moedertaal bezitten, voorts diens geheugen aantrekken alsof het van hun is, kunnen de geesten ook, als het door God Messias wordt gegeven, de afzonderlijke dingen in de mens bezien welke diens leven betreffen.

Dit werd uitgebeeld door enige dingen die zij hadden afgenomen van een mens, zoals door de blaas en eendere dingen, welke ook schenen weggenomen.

Aldus werd terstond, alsof het onderricht was, door hen gezegd wat het was. Eens werd het ook uitgebeeld door de gelijkenis van een wolk weggenomen van de ziel, terwijl ondertussen de mens blijft in een anderen staat.

Van mij ook werden eendere blaasjes weggenomen,

hoewel het slechts een uitbeelding was door eendere dingen, en vandaar zagen zij de speciale dingen van mijn leven; zoals uit één blaasje of deeltje bezien zij zulke dingen. Bovendien beschouwen zij ook de liefden, neigingen, aandoeningen en de dingen van het geheugen helder uitgebeeld voor ogen, waarover ik grotelijks verwonderd was, aangezien zij niet slechts iemands afzonderlijke ideeën, maar ook de aandoeninkjes met de ogen konden beschouwen. Zodanig is het geestelijk leven, dat deze dingen zich ter beschouwing kunnen vertonen; niet evenzo het leven van het lichaam.

[1747, 30 Dec.]

Over de sluier der Joden, voorts een soort van bestraffing door de sluier.

434. De Joden plegen, wanneer zij in het andere leven iemand tegen letsel door anderen willen beschermen, een sluier over hen te werpen, waaronder zij beschermd zijn, en zo gevrijwaard van letsel door anderen; aldus wordt hun ook geen geweld aangedaan.

Sommigen, maar het waren Christenen, werden door de Joden aan zulk een sluier onderworpen, zodat zij niet langer door hen overweldigd werden, maar zij die onder dezen sluier waren, beklaagden zich dat zij niet konden ademen; na verloop van tijd werden zij bevrijd.

De oorsprong hiervan kan daaruit worden afgeleid, namelijk dat diegenen van de Joden die geheel en al verduisterd zijn, en in een dichte wolk, meer beschermd zijn dan zij die in het licht der waarheid zijn, en nochtans ontkennen. Daarom ook worden zij in het leven aanhoudend onder een sluier gehouden.

435. Wat de bestraffing door de sluier betreft, deze is zodanig, dat het hun door hun ingeprente fantasieën toeschijnt, ieder onder zijn eigen sluier te zijn, uitgestrekt over een groten afstand, welhaast mijlen lang. De sluier is als het ware een dunne samenhangende wolk, die wordt verdicht volgens de fantasie.

Zij die daaronder zijn, winden zich ook op, zodat zij heen en weer rennen, in de lengte en in de breedte, om uit de sluier te kunnen uitbreken, zo met verschillende snelheid en verschillende kracht, totdat zij uit vermoeidheid neervallen, of met de voeten omhoog en het hoofd naar beneden gehouden worden. Dit kan lange tijd voortduren, totdat de verontwaardiging heeft opgehouden. Zulk een sluier wordt in de fantasie bereid van hen, die hoewel zij de waarheid zien, deze toch niet vanuit zich kunnen bemachtigen. Er zijn verscheidene oorzaken in hen, vanuit hun liefden losbarstende, zoals zij erkennen, maar vanuit die oorzaken zijn zij aanhoudend verontwaardigd, aldus dat zij de waarheid bestrijden, die zij nochtans zien. Met hun fantasie stemt zulk een sluier overeen; en zij zeggen mij nu, dat zij jammerlijk worden gemarteld door de begeerte om zich los te wikkelen, welke begeerte wordt aangevuurd.

[1747, 31 Dec.]

Een soort van bestraffing door rond te rennen.

436. Er zijn er die door de fantasieën aldus worden gestraft, namelijk dat het hun toeschijnt, rondom te rennen in een kring achterwaarts, of van rechts naar links, of anderszins, door de fantasieën; en zulks zo vaak als zij door vrij korte kringen teruggaan en heengaan.

Zij dragen iets met zich in de mond, wat hen verzwakt. Dit soort van straf hebben zij die zich door de begeerten laten leiden, en hoewel zij de waarheden zien en erkennen, toch terugkeren, door de begeerten getrokken.

Zo lopen zij uit in een verstandelijk veld, en erkennen, maar door de begeerte getrokken, keren zij tot hun afkeirigheden terug. Dit is meer toepasselijk op de vrouwen, in wie de begeerten de opperheerschappij plegen te hebben, die zich mengen in de dingen die de leren van het geloof betreffen, net als mannen.

[1747, 31 Dec.]

Een soort van verwoesting door het inbrengen van een als het ware kinderlijke rechtschapenheid.

437. Ook worden sommigen aan deze milde soort van verwoesting overgegeven, dat zij in een soort van als het ware kinderlijke rechtschapenheid worden aangedreven. Zij zijn zodanig als degenen, aan wie goedertierenheid wordt betoond, maar in die rechtschapenheid is eveneens vanuit hun fantasie de begeerte aanwezig van boven de anderen uit te munten in verstand. Dit wordt gevangen gehouden en ingetoomd omdat zij hun eigen dingen liefhebben, en het zo kwalijk nemen dat anderen dingen zeggen die meer waar en beter zijn, of dat zij niet willen dat aan de hunnen, aldus aan henzelf, eer zou worden onttrokken, aldus eveneens vanwege hun eigen uitmunten boven anderen. In de opgelegde staat van die rechtschapenheid worden zij gekweld door de schuilende begeerte, zodat zij smachten om daarvan geslaakt te worden, en terug te keren in de voormalige staat, ook al is voor anderen die staat zodanig, dat een mens daarin gelukkig kan zijn, want dan is hij buiten die staat die verontrust.

[1747, Dec. 31.]

***De laatste engellijke hemel:
dat vanuit de eendere natuurlijke verscheidenheden
de gelukzaligheid van hen bestaat.***

438. Geesten die nog niet waren toegelaten in de hemel vanwege gebrek aan samenstemming, hetgeen de hemelen tegenstaat, spraken met mij over de hemelse gelukzaligheid. Omdat ik daaromtrent onwetend was, werd gezegd, dat er onderscheiden woonplaatsen zijn, waar diegenen zijn die verbonden kunnen leven, en zij vormen gezelschappen, en wel daar vanuit de nog aangebleven fantasie of verbeelding, schijnt het hun toe dat er hemelse liefelijkheden en verrukkelijkheden worden gefor-

meerd, waarin hemelse vrede regeert. Als ook zij voor zich zulks verlangen, schijnt het ook hun toe dat er paradijzen worden geformeerd, met alle verscheidenheid van bomen en vruchten; voorts ook steden en paleizen, en eendere dingen; maar deze dingen moeten niet zo beschreven worden voor de wereld, opdat men niet in de fantasieën de hemelse dingen gaat zoeken.

***Dat de boosheid van hen die heden ten dage het andere leven binnenschrijden, ongelofelijk is;
en over wat links en wat rechts is.***

439. Aan hen, die niet voor meerdere jaren gestorven in het andere leven waren binnengegaan, was verscheidene dagen lang toegelaten om hun listen en machinaties tegen de dingen die waar en goed zijn, uit te oefenen, door die te verdraaien en met zeer vele andere machinaties, die ik geenszins kan beschrijven.

Zij hebben subjecten en zij zetten elkaar onderling aan, concentreren de boosheden, die ongelofelijk zijn.

Uit deze dingen kan genoegzaam vaststaan, dat heden ten dage het geloof verwoest is.

[1748, 2 Jan.]

De ganse lagere sfeer, of die van de geesten die van de aarde komen, is vrijwel zodanig, dat wanneer uit de hemel een woord is neergelaten, het meteen wordt verdraaid, en het kan nauwelijks doorvat worden hoedanig het is. En deze dingen liggen van binnen in de mens verscholen, en worden door beoefening vermeerderd. Deze brengt hij voort in de ingang tot het andere leven, wanneer zij onder de geesten worden toegelaten, die voor mij ter linkerzijde werden uitgebeeld, vooraan naar de helft van het aangezicht; die aan de rechterhelft zijn, zijn de rechtschapenen.

Hetgeen moet worden opgemerkt is, dat allen aan de linkerzijde, hoevelen het er ook zijn, verdraaid zijn en verdraaiers zijn op zulke afgrijsselijke manieren, dat nooit enig mens in de wereld dit kan geloven. De dingen die zij bedrijven, zijn slechts de wortels van het boze, en van deze is het instinct, maar afschuwelijker van degenen die, naar het hun toeschijnt, beschikken over enig licht der rede, dan de helse bende die zelfs is verstoken van het schijnsel der natuur.

***Ik heb
gezien,
gehoord
én gevoeld.***

Hemelse Verborgenheden n. 68.

***NU IS HET GEOORLOOFD met het verstand binnen
te gaan in de verborgenheden van het geloof.***

Ware Christelijke Religie 508.

Op zekere dag verscheen aan mij een prachtige tempel. Deze had een vierkante vorm en het dak ervan was gewelfd en was rondom omhoog geheven als een kroon. De muren bestonden uit een ononderbroken reeks vensters van kristal en de poort was een parelachtige substantie. Binnen, aan de zuidkant naar het westen toe, stond een spreekgestoelte, waarop aan de rechterzijde het geopende Woord rustte.

Het was omringd door een aura van licht, waarvan de glans de gehele spreekgestoelte omgaf en verlichtte. In het midden van de tempel stond een schrijn waarvoor een gordijn hing, dat was nu echter omhoog geheven. Er stond een cherub uit goud in met een zwaard in de hand dat hij heen en weer bewoog.

Terwijl ik naar deze dingen keek, vloeide de betekenis van elk detail van deze beelden in mijn overpeinzing.

Deze tempel betekende de **Nieuwe Kerk**; de poort uit de parelachtige substantie de ingang tot de Kerk, de vensters uit kristal, de waarheden die haar verlichtten; het spreekgestoelte het priesterschap en de predikingen; het geopende Woord daarop dat rondom verlichtte, de inwendige, geestelijke zin van het Woord, dat geopenbaard is; de schrijn of het heiligdom in het midden van de tempel, de verbinding van deze Kerk met de engelenhemel; de cherub uit goud daarin, het Woord in de zin van de letter; het bewegende zwaard in zijn hand, betekende, dat deze zin zowel naar de ene zijde als naar de andere gedraaid kan worden, als het slechts geschiedt met een zekere aanpassing aan een bepaalde waarheid.

Dat het gordijn vóór de cherub was omhoog was geheven, betekende, dat nu het Woord is opengelegd.

Daarna, toen ik naderbij trad zag ik dit opschrift boven de deur: ‘**NUNC LICET**’ (**NU IS HET GEOORLOOFD**), hetgeen betekende, dat het nu geoorloofd is met het verstand in de verborgenheden van het geloof binnen te gaan.

Bij de aanblik van dit opschrift viel het mij in, dat het zeer gevaarlijk is met het verstand binnen te gaan in de dogma’s van het geloof, die uit het eigen inzicht en vandaar uit valsheden zijn samengesmolten, en dat het nog gevaarlijker is, deze uit het Woord te bevestigen.

Het inzicht wordt daardoor van boven en gaandeweg ook van onderen gesloten, en wel dermate, dat de theologische dingen niet alleen veracht maar ook vernietigd worden, zoals het schrift op papier door de boekworm en een wollen doek door de motten.

Het verstand blijft dan alleen in de politieke dingen die zijn leven betreffen, in het staatsbestuur waaronder hij staat, en in de burgerlijke dingen, die tot zijn ambt behoren, en in de huishoudelijke aangelegenheden, die tot zijn eigen huis behoren.

Daarbij kust hij in deze dingen voortdurend de natuur en heeft haar lief om de verlokkingen van haar genietingen, zoals de afgodendienaar het gouden beeld in zijn boezem liefheeft.

Aangezien nu de dogma’s in de huidige christelijke kerken niet uit het Woord, maar uit het eigen inzicht, en vandaar uit valsheden zijn samengesmolten, en ook door enige plaatsen uit het Woord bevestigd worden, zo is vanuit de goddelijke Voorzienigheid van de Heer het Woord bij de Rooms-Katholieken aan de leken ontnomen, en is dit bij de Protestanten geopend.

Niettemin is het nog gesloten door hun algemene uitspraak, dat het verstand onder de gehoorzaamheid aan hun geloof gehouden moet worden.

In de Nieuwe Kerk is echter het omgekeerde het geval; daarin is het geoorloofd met het verstand voort te gaan en binnen te dringen in alle geheimen daarvan, en die ook door het Woord te bevestigen.

De reden hiervan is deze, dat haar leerstellige dingen voortdurende waarheden zijn, uit de Heer door het Woord geopenbaard, en de bevestigingen van deze waarheden door de redelijke dingen bewerken, dat het verstand van boven meer en meer geopend, en zo dus opgeheven wordt in het licht, waarin de engelen van de hemel zijn.

Dit licht is in zijn wezen de waarheid, en in dit licht blinkt de erkenning van de Heer als de God van hemel en aarde in al haar heerlijkheid.

Dit wordt verstaan onder het opschrift boven de poort van de tempel ‘nu is het geoorloofd’, en ook, dat het gordijn van het heiligdom voor de cherub was opgetrokken. Want het is een geloofsregel van de Nieuwe Kerk, dat valsheden het verstand sluiten, en dat waarheden het openen.

Hierna zag ik boven mijn hoofd iets dat leek op een klein kind dat in de hand een papier hield.

Naarmate het mij naderde, groeide het aan tot de gestalte van een mens van gemiddelde grootte.

Het was een engel uit de derde hemel, waar allen uit de verte als kleine kinderen verschijnen.

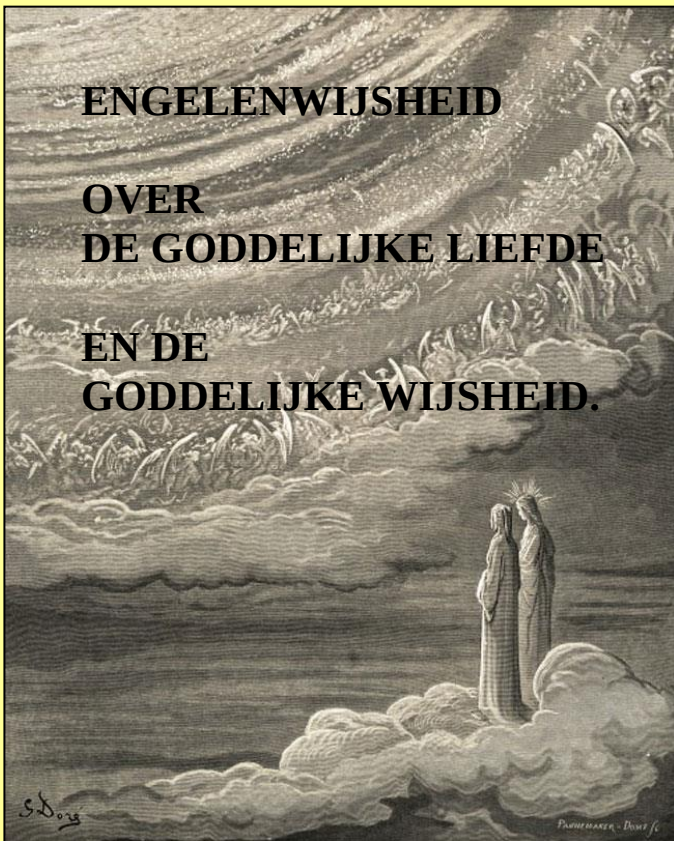
Toen hij bij mij was, reikte hij mij het papier over, maar aangezien het met rond gebogen letters geschreven was, zoals die in de hemel geschreven worden, gaf ik het terug en verzocht of hij zelf de zin van de woorden van het papier wilde uitdrukken in woorden die aangepast waren aan mijn begripsvermogen.

De engel antwoordde dat er op geschreven stond:

***‘Treedt van nu aan binnen in de mysteriën
van het tot dusver gesloten Woord,
want de afzonderlijke waarheden daarvan,
zijn even zovele spiegels van de Heer’.***

| 'Nu is het geoorloofd' | gouache 210 x 350 mm | Ton Gravelijn 2014 |

394. VANUIT DE OVEREENSTEMMING VAN HET HART MET DE WIL EN VAN HET VERSTAND MET DE LONG KUNNEN ALLE DINGEN GEWETEN WORDEN DIE OVER DE WIL EN HET VERSTAND, OF OVER DE LIEFDE EN DE WIJSHEID, DUS OVER DE ZIEL VAN DE MENS GEWETEN KUNNEN WORDEN.

Velen in de ontwikkelde wereld hebben geploeterd in de navorsing omtrent de ziel; maar omdat zij niets wisten over de geestelijke wereld en over de staat van de mens na de dood, konden zij niet anders dan hypothesen opstellen; niet over de hoedanigheid van de ziel, maar over haar werking in het lichaam. Over de hoedanigheid van de ziel, konden zij niet een andere idee hebben dan zoals over een bepaald zuiver iets in de ether, en over het samenhoudende ervan dan zoals over de ether; hierover durfden zij evenwel niet dan weinige dingen ruchtbaar te maken, opdat zij niet iets natuurlijks aan de ziel zouden toekennen, omdat zij wisten dat de ziel geestelijk is. Omdat zij nu de ziel zo opvatten en het aan hen evenwel bekend was dat de ziel in het lichaam werkt en alle dingen ervan voortbrengt die op de zin en op de beweging ervan betrekking hebben, ploeterden zij daarom, zoals gezegd, in de navorsing over de werking van de ziel in het lichaam. Sommigen zeiden dat die plaatsvond door invloeiing en sommigen door harmonie, maar omdat zo niets werd ontdekt waarin het gemoed dat zien wil of het zo is, rust kan vinden, is het mij daarom gegeven met de

engelen te spreken en door de wijsheid van hen over deze zaak verlicht te worden. De samenvatting ervan is deze: dat de ziel van de mens die na de dood leeft, de geest van hem is, en dat die in volmaakte vorm mens is, en dat de ziel van hem de wil en het verstand is, en dat de ziel van deze liefde en wijsheid uit de Heer is; en dat deze twee het zijn die het leven van de mens maken, dat uit de Heer alleen is; en dat de Heer om de opneming van Hemzelf in de mens maakt dat het leven verschijnt alsof het van de mens is; maar opdat de mens het leven aan zich niet zal toekennen als het zijne, en zich zo aan de opneming van Hem zou onttrekken, heeft de Heer ook geleerd dat het al van de liefde, wat het goede wordt genoemd en het al van de wijsheid, wat het ware wordt genoemd, uit Hem is en niets ervan uit de mens; en dat, omdat die twee het leven zijn, het al van het leven, wat het leven is, uit Hemzelf is.

395. Aangezien de ziel ten aanzien van het zijn zelf van haar, liefde en wijsheid is, zijn daarom bij de mens twee ontvangers geschapen, die ook de woonplaatsen van de Heer bij de mens zijn: het een voor de liefde en het andere voor de wijsheid. Dat wat voor de liefde is, wordt de wil genoemd en het andere, dat voor de wijsheid is, wordt het verstand genoemd. Omdat nu de Liefde en de Wijsheid in de Heer onderscheiden één zijn, zie boven n. 17 tot 22, en de Goddelijke Liefde van de Goddelijke Wijsheid van Hemzelf is, en de Goddelijke Wijsheid van de Goddelijke Liefde van Hemzelf is, n. 34 tot 39, en die eender voortgaan uit God-Mens, dat wil zeggen, de Heer, zijn daarom in de mens die twee ontvangers en woonplaatsen, die de wil en het verstand worden genoemd, uit de Heer zo geschapen dat ze onderscheiden twee zijn, maar toch als één maken in elke werking en in elke gewaarwording, want de wil en het verstand kunnen daarin niet gescheiden worden. Opdat echter de mens ontvanger en woning kan worden, is, vanuit de noodzakelijkheid van het doel, gemaakt dat het verstand van de mens boven de eigen liefde van hem opgeheven kan worden in een zeker licht van wijsheid in de liefde van welke hij niet is. Door dit te zien wordt hem geleerd hoe hij moet leven opdat hij ook in die liefde zal komen en zo de gezegendheid in het eeuwige zal genieten. Omdat nu de mens het vermogen van het verstand boven zijn eigenliefde te verheffen heeft misbruikt, heeft hij daarom dat bij zich verwoest wat de ontvanger en woning van de Heer had kunnen zijn, dat wil zeggen, van de liefde en van de wijsheid uit de Heer, door de wil de ontvanger van de zelf- en de wereldliefde te maken en het verstand de ontvanger van de bevestigingen van die liefde.

Dit is de oorsprong, dat dat tweetal woningen, de wil en het verstand, de woonplaatsen van de helse liefde zijn geworden en door de bevestigingen ervan, de woonplaatsen van het helse denken, en dit houden zij in de hel voor wijsheid.

396. Dat de eigenliefde en de wereldliefde helse liefden zijn en dat de mens daarin heeft kunnen komen en zo de wil en het verstand bij zich vernietigen, heeft deze oorzaak dat de eigenliefde en de wereldliefde vanuit de schepping hemels zijn; want het zijn de liefden van de natuurlijke mens, en zijn van dienst voor de geestelijke liefden, zoals de fundamente van dienst zijn voor de huizen, want de mens wil vanuit de eigen- en de wereldliefde zijn lichaam het goede; hij wil gevoed worden, gekleed, wonen, voor zijn huis zorg dragen, naar ambten dingen om het nut ervan, ja zelfs geëerd worden volgens de waardigheid van de zaak die hij bedient om de gehoorzaamheid, en eveneens vanuit de verkwikkelijke dingen van de wereld verlustigd en opgefrist worden. Maar al deze dingen om het doel, dat het nut moet zijn; want door die dingen is hij in een staat de Heer te dienen en de naaste te dienen; maar wanneer de liefde van de Heer dienen en van de naaste dienen er niet is en er de liefde van zichzelf dienen vanuit de wereld alleen, dan wordt die liefde van hemels hels, want zij maakt dat de mens zijn ziel en gemoed onderdompelt in zijn eigene, dat in zich geheel boos is.

397. Opdat nu de mens niet door zijn verstand in de hemel zal zijn, wat mogelijk is, en door de wil in de hel, en opdat hij dan niet zo een verdeeld gemoed zal hebben, wordt daarom na de dood alles van het verstand wat boven de eigen liefde van hem is, verwijderd. Hierdoor geschiedt het dat de wil en het verstand tenslotte bij allen één handelen. Bij degenen die in de hemel zijn heeft de wil het goede lief en denkt het verstand het ware, bij degenen echter die in de hel zijn heeft de wil het boze lief en denkt het verstand het valse. Eender doet de mens in de wereld, wanneer hij vanuit zijn geest denkt, wat geschiedt wanneer hij alleen is, hoewel velen anders denken wanneer zij in het lichaam zijn, wat geschiedt wanneer zij niet alleen zijn. Dat zij dan anders denken is omdat zij hun verstand verheffen boven de eigen liefde van hun wil of hun geest. Deze dingen zijn gezegd opdat men zal weten dat de wil en het verstand twee onderscheiden dingen zijn, en dat ze evenwel geschapen zijn opdat zij één handelen en dat ze aangedreven worden om één te handelen, indien niet eerder dan toch na de dood.

398. Omdat het nu de liefde en de wijsheid en vandaar de wil en het verstand zijn die de ziel worden genoemd en in de volgende dingen gezegd moet worden hoe de ziel handelt in het lichaam en al de dingen ervan werkt, en dit geweten kan worden vanuit de overeenstemming van het hart met de wil en van de long met het verstand, zijn daarom door die overeenstemming deze dingen onthuld die nu volgen:

1. De liefde of de wil is het leven zelf van de mens.
2. De liefde of de wil dringt aanhoudend naar de menselijke vorm en naar alle dingen die van de menselijke vorm zijn.

3. De liefde of de wil zonder het huwelijk met de wijsheid of het verstand kan niet iets door zijn menselijke vorm doen.

4. De liefde of de wil bereidt het huis of het bruidsvertrek voor, voor de toekomstige gade, welke de wijsheid of het verstand is.

5. De liefde of de wil bereidt ook alle andere dingen voor in zijn menselijke vorm, opdat hij verbonden met de wijsheid of het verstand kan handelen.

6. Wanneer de bruiloft heeft plaats gevonden, is de eerste verbinding door de aandoening van weten, waar vanuit de aandoening van het ware volgt.

7. De tweede verbinding is door de aandoening van verstaan, waar vanuit de waarneming van het ware is.

8. De derde verbinding is door de aandoening van dat zien van de waarheid, waar vanuit het denken is.

9. De liefde of de wil is door die drie verbindingen in zijn sensitief leven en in zijn actief leven.

10. De liefde en de wil leidt de wijsheid of het verstand binnen in alle dingen van zijn huis.

11. De liefde of de wil handelt niets tenzij in verbinding met de wijsheid of het verstand.

12. De liefde of de wil verbindt zich met de wijsheid of het verstand en maakt dat de wijsheid of het verstand wederkerig wordt verbonden.

13. De wijsheid of het verstand kan vanuit de hem gegeven macht uit de liefde of de wil worden opgeheven, en die dingen opnemen die van het licht zijn vanuit de hemel en die doorvatten.

14. De liefde of de wil kan eveneens zo opgeheven worden en die dingen doorvatten die van de warmte zijn vanuit de hemel, indien hij zijn gade in diezelfde graad liefheeft.

15. Anders trekt de liefde en de wil de wijsheid of het verstand terug uit zijn verheffing, opdat hij met hem één zal handelen.

16. De liefde of de wil wordt gezuiverd uit de wijsheid in het verstand, indien zij tegelijk worden opgeheven.

17. De liefde of de wil wordt bezoedeld in het verstand en daaruit, indien zij niet tegelijk worden opgeheven.

18. De liefde die gezuiverd is uit de wijsheid in het verstand, wordt geestelijk en hemels.

19. De liefde die bezoedeld is in het verstand en daaruit, wordt natuurlijk en zinlijk.

20. Niettemin blijft het vermogen van verstaan achter, wat de redelijkheid wordt genoemd en het vermogen van handelen, wat de vrijheid wordt genoemd.

21. De geestelijke en de hemelse liefde is de liefde jegens de naaste en de liefde tot de Heer; en de natuurlijke en zinlijke liefde is de wereldliefde en de eigenliefde.

22. Hetzelfde is dit met de naastenliefde en het geloof en met de verbinding ervan, als met de wil en het verstand en met de verbinding hiervan.

399. 1. De liefde of de wil is het leven zelf van de mens. Dit volgt uit de overeenstemming van het hart met de wil, waarover boven in n. 378 tot 381; want zoals het hart ageert in het lichaam, zo doet ook de wil in het gemoed; en zoals alle dingen van het lichaam naar het bestaan en naar de beweging afhangen van het hart, zo ook alle dingen van het gemoed naar het bestaan en naar het leven van de wil. Gezegd wordt 'van de wil', maar verstaan wordt van de liefde, omdat de wil de ontvanger van de liefde is en de liefde is het leven zelf, zie boven n. 1, 2 en 3, en de liefde die het leven zelf is, is uit de Heer alleen. Dat het vanuit het hart en de uitbreiding ervan in het lichaam door de slagaderen en de aderen geweten kan worden dat de liefde of de wil het leven van de mens is, is omdat die dingen die met elkaar overeenstemmen, eender handelen, met dit onderscheid dat dit natuurlijk en het ander geestelijk is. Hoe het hart handelt in het lichaam, is duidelijk vanuit de anatomie, zoals dat al datgene leeft of in de volgzzaamheid aan het leven is waar het hart door de uit zich uitgezonden vaten ageert; en dat al datgene niet leeft waar het hart door zijn vaten niet ageert. Bovendien is het hart het eerste en het laatste dat in het lichaam ageert. Dat het het eerste is staat vast vanuit de embryo's, en dat het het laatste is, staat vast vanuit de stervenden; en dat het zonder de medewerking van de long ageert, staat vast vanuit de verstikten en vanuit de bezwijmden. Vandaar kan worden gezien dat zoals het ter aanvulling dienende leven van het lichaam afhangt van het hart alleen; zo dus ook het leven van het gemoed van de wil alleen; en dat de wil eender leeft als het denken ophoudt, zoals het hart als de ademhaling ophoudt, als eveneens duidelijk is vanuit embryo's, stervenden, verstikten en bezwijmden. Vanuit deze dingen volgt dat de liefde of de wil het leven zelf van de mens is.

400. 2. De liefde of de wil streeft aanhoudend naar de menselijke vorm en naar alle dingen die van de menselijke vorm zijn; dit is duidelijk uit de overeenstemming van het hart met de wil. Het is immers bekend dat alle dingen van het lichaam worden gevormd in de baarmoeder en dat zij worden gevormd door de vezels vanuit de hersenen en door de bloedvaten vanuit het hart, en dat de weefsels van alle organen en ingewanden vanuit dit tweetal dingen geschieden. Hieruit is het duidelijk dat alle dingen van de mens vanuit het leven van de wil, hetgeen de liefde is, uit hun beginselen vanuit de hersenen door vezels bestaan en dat alle dingen van het lichaam van de mens bestaan vanuit het hart door de slagaderen en de aderen. Vanuit deze dingen is het duidelijk dat het leven, dat de liefde is en vandaar de wil, aanhoudend naar de menselijke vorm dringt; en omdat de menselijke vorm bestaat vanuit al die dingen, die in de mens zijn, volgt dat de liefde of de wil in het aanhoudend streven en de aanhoudende drang is om al die dingen te vormen. Dat er streven en drang is naar de menselijke

vorm is omdat God is Mens en de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid het Leven van Hemzelf is waar vanuit het al van het leven is. Ieder kan zien dat als niet het Leven dat de Mens zelf is, handelde in dat wat in zich niet het leven is, niet iets zodanigs gevormd zou kunnen worden dat in de mens is, in wie duizenden en duizenden dingen zijn die één maken en eensgezind samenspannen naar het beeld van het Leven waaruit zij zijn, opdat de mens de ontvanger en woning ervan kan worden. Vanuit deze dingen kan worden gezien dat de liefde, en vanuit de liefde de wil, en vanuit de wil het hart, aanhoudend dringen naar de menselijke vorm.

401. 3. De liefde of de wil kan zonder het huwelijk met de wijsheid of het verstand niet door zijn menselijke vorm iets doen. Dit is ook duidelijk vanuit de overeenstemming van het hart met de wil. Het menselijk embryo leeft met het hart maar niet met de long; want in de foetus vloeit het bloed niet uit het hart in de long in en geeft haar het vermogen van ademen, maar door de opening in de linkerkamer van het hart; daarom kan het embryo dan niet iets van het lichaam bewegen, want het ligt samengebundeld neer, noch kan het iets gewaarworden want de organen van de zinnen zijn toegesloten. Het eendere is het met de liefde of de wil waar vanuit het niettemin leeft, maar in het duistere, dat wil zeggen, zonder zin en daad. Maar zodra de long wordt geopend, wat plaatsvindt na de baring, dan vangt hij aan gewaar te worden en te handelen en eender te willen en te denken. Vanuit deze dingen kan vaststaan dat de liefde of de wil zonder het huwelijk met de wijsheid of het verstand niet door zijn menselijke vorm iets kan doen.

402. 4. De liefde of de wil bereidt het bruidsvertrek voor de toekomstige gade, die de wijsheid of het verstand is. In het geschapen heelal en in alle afzonderlijke dingen ervan is een huwelijk van het goede en het ware, en dit is daaruit omdat het goede is van de liefde en het ware is van de wijsheid, en deze twee in de Heer zijn en vanuit Hem alle dingen zijn geschapen. Hoe dit huwelijk in de mens bestaat, kan in een spiegel worden gezien in de verbinding van het hart met de long, want het hart stemt overeen met de liefde of het goede, en de long met de wijsheid of het ware, zoals boven in n. 378 tot 381, 382 tot 384. Vanuit die verbinding kan worden gezien hoe de liefde of de wil de wijsheid of het verstand met zich verlooft en die daarna naar zijn huis voert of als het ware een huwelijk ermee ingaat. Hij verlooft zich ermee daarvoor dat hij het huis of het bruidsvertrek ervoor bereidt en hij huwt die doordat hij zich ermee verbindt door aandoeningen en er daarna met wijsheid mee leeft in dat huis. Dat dit zo is kan niet ten volle worden beschreven dan alleen met geestelijke taal omdat de liefde en de wijsheid en vandaar de wil en het verstand geestelijk zijn, die weliswaar in de natuurlijke taal kunnen worden weergegeven, maar niet dan tot een duister begrip van-

wege de onwetendheid wat de liefde is, wat de wijsheid, voorts wat de aandoeningen van het goede en wat de aandoeningen van de wijsheid, die aandoeningen van het ware zijn. Niettemin kan worden gezien hoedanig de verloving en hoedanig het huwelijk is van de liefde met de wijsheid, of van de wil met het verstand, door de parallel die gegeven wordt door de overeenstemming ervan met het hart en de long; want het is eender met beide; en zozeer eender dat het in het geheel niets verschilt, behoudens dat het een geestelijk is, en het ander natuurlijk. Vanuit het hart en de long staat dus vast dat het hart eerst de long vormt en zich er daarna mee verbindt; het vormt de long in het embryo en het verbindt zich ermee na de baring. Dit doet het hart in zijn huis, dat de borst wordt genoemd, waar de gemeenschappelijke woonplaats van hen is, van de overige dingen van het lichaam afgescheiden door een schutting die het middenrif wordt genoemd en door een omhulsel dat het borstvlies wordt genoemd. Het is het eendere met de liefde en de wijsheid of met de wil en het verstand.

403. 5. De liefde of de wil bereidt alle dingen voor in zijn menselijke vorm, opdat hij verbonden kan handelen met de wijsheid of het verstand. Gezegd wordt de wil en het verstand, maar men moet terdege in gedachten houden dat de wil de gehele mens is, want de wil is met het verstand in de beginselen in de hersenen, en in de uit beginselen afgeleide dingen in het lichaam en daaruit in het geheel en in elk willekeurig deel, zie n. 365 tot 367. Daaruit kan vaststaan dat de wil van de gehele mens is naar de vorm zelf, zowel de algehele als de bijzondere van alle dingen; en dat het verstand de metgezel ervan is, zoals de long is van het hart. Ieder dient zich ervoor te wachten dat hij een idee van de wil koestert zoals van

enig ding gescheiden van de menselijke vorm, want het is dezelfde. Hier vanuit kan worden gezien niet alleen hoe de wil het bruidsvertrek voor het verstand voorbereidt, maar ook hoe hij alle dingen voorbereidt in zijn huis, dat het gehele lichaam is, opdat hij verbonden met het verstand kan handelen. Dit bereidt hij op deze wijze voor dat alle en de afzonderlijke dingen van het lichaam verbonden zijn met het verstand zoals zij verbonden zijn met de wil, of dat alle en de afzonderlijke dingen van het lichaam onder de volgzzaamheid van het verstand zijn zoals zij onder de volgzzaamheid aan de wil zijn. Hoe alle en de afzonderlijke dingen van het lichaam tot de verbinding met het verstand zoals met de wil zijn voorbereid kan niet dan zoals in een spiegel of in een beeld worden gezien door de anatomische wetenschap; daardoor kan men weten hoe alle dingen in het lichaam samengeschaakeld zijn, zoals terwijl de long ademhaalt, alle en de afzonderlijke dingen in het gehele lichaam uit de ademhaling van de long worden aangedreven en tegelijkertijd ook uit de polsslag van het hart. Vanuit de anatomie is het bekend dat het hart met de long verbonden is door auricula's [stukje van het hart dat op een oor lijkt], en dat deze worden voortgezet in de innerlijke dingen van de longen; verder ook dat alle ingewanden van het gehele lichaam met de borstkamer door ligamenten zijn verbonden, en zo verbonden dat terwijl de long ademhaalt, alle en de afzonderlijke dingen in het algemeen gezamenlijke en in ieder deel iets vanuit de ademhalingsbeweging opnemen; want wanneer de long opzwellt, breiden de ribben de borstholte uit, het borstvlies wordt verwijdd en het middenrif uitgerekt en met deze dingen nemen al de lagere dingen van het lichaam, die door de ligamenten daar vanuit zijn samengeschaakeld, door de verrichtingen van de long een of andere verrichting op. Laat ik meer dingen niet vermelden, opdat degenen die niet iets van de anatomie weten, vanuit de onkunde over de termen van die wetenschap, niet in duisternis omtrent deze zaak komen. Raadpleeg slechts de deskundigen en scherpzinnigen van de anatomie of niet alle dingen van het gehele lichaam uit de borst tot onder toe zo samen gebonden zijn dat bij het opzwellen van de long door de ademhaling, alle en de afzonderlijke dingen worden opgewekt tot een verrichting die synchroon loopt met de longverrichting. Vanuit deze dingen nu is het duidelijk hoedanig de verbinding is voorbereid van het verstand met alle en de afzonderlijke dingen van de menselijke vorm uit de wil. Doorzoek slechts de samenhangen en beschouw die met een anatomisch oog en bezie daarna volgens de aaneenschakeling de samenwerking ervan met de ademende long en met het hart en denk daarna voor de long het verstand en voor het hart de wil en u zult het zien.

404. 6. Wanneer de bruiloft heeft plaats gevonden is de eerste verbinding door de aandoening van weten, waar vanuit de aandoening van het ware is.

Onder de bruiloft wordt de staat van de mens na de baring verstaan; van de staat van onwetendheid tot aan de staat van inzicht en van daaruit tot de staat van wijsheid. De eerste staat die een staat van louter onwetendheid is, wordt hier niet onder de bruiloft verstaan, omdat er dan geen denken van het verstand is, maar alleen een duistere aandoening die van de liefde of van de wil is; deze staat is de inwijding tot de bruiloft. Dat er in de tweede staat, die van de mens is in de knapen jaren, de aandoening van weten is, is bekend; hierdoor leert het kleine kind spreken en leert lezen en leert daarna achtereenvolgens zulke dingen die van het verstand zijn.

Dat de liefde die van de wil is, dit werkt, kan niet in twijfel worden getrokken, want als niet de liefde of de wil dit zou handelen, zou het niet gebeuren.

Dat elk willekeurig mens de aandoening van weten heeft na de geboorte en dat hij daardoor zulke dingen leert waar vanuit het verstand door graden wordt gevormd, groeit en vervolmaakt wordt, erkent ieder als hij vanuit de rede de ondervinding raadpleegt. Dat daaruit de aandoening van het ware is, is ook duidelijk, want wanneer de mens vanuit de aandoening van weten inzichtsvol is geworden, wordt hij niet zo geleid door de aandoening om te weten zoals door de aandoening om te redeneren en om zulke dingen te besluiten die van zijn liefde zijn, hetzij economisch, hetzij burgerlijk, hetzij zedelijk. Wanneer deze aandoening wordt opgeheven tot aan de geestelijke dingen, wordt die de aandoening van het geestelijk ware, dat de eerste inwijding ervan de aandoening van weten was, kan worden gezien daar vanuit dat de aandoening van het ware de verhoogde aandoening van weten is, want door ware dingen te worden aangedaan is vanuit aandoening die dingen willen weten, en wanneer hij die vindt, die te putten vanuit het verkwikkelijke van de aandoening.

7. De tweede verbinding is door de aandoening van verstaan, vanuit welke de doorvatting van het ware is. Dit is duidelijk voor ieder willekeurig mens die dit vanuit een redelijke beschouwing wil doorvorsen. Vanuit zo'n redelijke beschouwing is het duidelijk dat de aandoening van het ware en de doorvatting van het ware een tweetal vermogens van het verstand zijn, die bij sommigen in één samenkomen, maar bij anderen niet. Zij komen in één samen bij degenen die met het verstand de ware dingen willen doorvatten en niet bij degenen die alleen de ware dingen willen weten. Het is ook duidelijk dat eenieder voor zoveel in de doorvatting van het ware is als hij in de aandoening van verstaan is; want ontnem hem de aandoening van het ware te verstaan en er zal geen doorvatting van het ware zijn; maar geef de aandoening van het ware te verstaan en er zal doorvatting ervan zijn volgens de graad van de aandoening ervan. Want de mens van wie de rede gezond is, ontbreekt het nooit aan doorvatting van het ware zolang hij maar de aandoening van het ware te verstaan heeft. Dat elk willekeurig mens het vermogen heeft om het ware te verstaan, dat de redelijkheid wordt genoemd, is boven getoond.

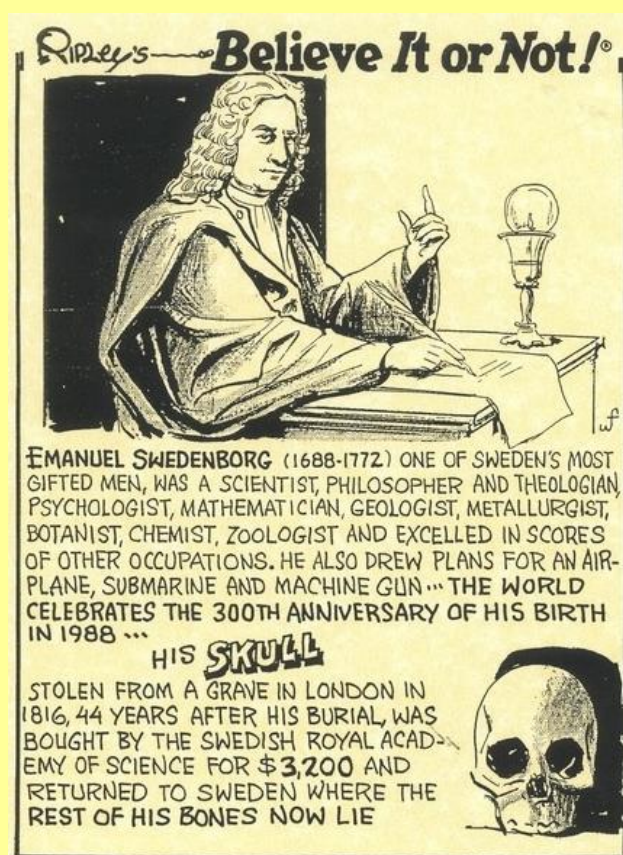
8. De derde verbinding is door de aandoening om de waarheid te zien, waar vanuit het denken is. Iets anders is de aandoening van weten en iets anders is de aandoening van verstaan en iets anders is de aandoening van te zien, of iets anders is de aandoening van het ware en iets anders het denken; dit is niet dan duister bij degenen die de werkingen van het gemoed niet onderscheiden kunnen doorvatten, maar het is wel duidelijk bij diegenen die dit wel kunnen. Dit is duister bij degenen die niet onderscheiden de werkingen van het gemoed doorvatten, omdat deze werkingen tegelijk zijn in het denken bij hen die in de aandoening van het ware en in de doorvatting van het ware zijn, en wanneer die er tegelijk zijn, kunnen ze niet worden onderscheiden. De mens is in een tastbaar denken wanneer de geest van hem denkt in het lichaam, wat vooral gebeurt als hij in gezelschap met anderen is, maar wanneer hij in de aandoening van verstaan is en hierdoor komt in de doorvatting van het ware, dan is hij in het denken van zijn geest, wat meditatie is. Dit valt weliswaar in het denken van het lichaam, maar in een zwijgend denken, want dit is boven deze en beschouwt die dingen die van het denken vanuit het geheugen zijn, zoals beneden zich, want vanuit die dingen ofwel concludeert ofwel bevestigt zij. Maar de aandoening zelf van het ware wordt niet anders bemerkt dan zoals de drang van de wil vanuit een ander genoegelijk iets dat van binnen in de meditatie is zoals het leven ervan, en waarop weinig wordt gelet. Vanuit deze dingen kan nu vaststaan dat deze drie: de aandoening van het ware, de doorvatting van het ware en het denken, in orde volgen vanuit de liefde en dat zij niet elders bestaan dan in het verstand. Want wanneer de liefde het verstand binnengaat, wat plaatsvindt wanneer de verbinding is

geschiedt, dan brengt zij eerst de aandoening van het ware voort, dan de aandoening van te verstaan wat zij weet en tenslotte de aandoening van te zien in het denken van het lichaam wat zij verstaat; want het denken is niet iets anders dan een innerlijk gezicht. Het denken bestaat weliswaar eerst, omdat zij van het natuurlijk gemoed is, maar het denken vanuit de doorvatting van het ware, dat wil zeggen, vanuit de aandoening van het ware, bestaat het laatst; dit denken is het denken van de wijsheid, dat andere denken is vanuit het geheugen door het gezicht van het natuurlijk gemoed. Alle werkingen van de liefde of de wil buiten het verstand hebben niet betrekking op de aandoeningen van het ware, maar op de aandoeningen van het goede.

405. Dat deze drie dingen vanuit de liefde, die van de wil is, in het verstand in orde volgen, kan weliswaar vanuit de redelijke mens worden begrepen, maar toch niet duidelijk worden gezien, en zo tot aan het geloof toe bevestigd. Omdat nu de liefde, die van de wil is, door overeenstemming één handelt met het hart en de wijsheid die van het verstand is, één handelt met de long, zoals boven is getoond, kunnen daarom die dingen die over de aandoening van het ware, de doorvatting van het ware en het denken, vlak boven in n. 404 zijn gezegd, nergens duidelijker worden gezien en bevestigd dan in de long en de bouw ervan; en daarom moeten deze dingen kort worden beschreven. Het hart zendt na de baring uit zijn rechterkamer het bloed in de long in en na de doorgang zendt het dat in zijn linkerkamer uit, en zo opent het de long. Dit doet het hart door de longslagaderen en de longadere; de long heeft luchtpijpen die zich vertakken en tenslotte overgaan in blaasjes waarin de long de lucht toelaat en zo ademt. Rondom de luchtpijpen en de vertakkingen ervan zijn ook slagaderen en aderen, die de bronchiale worden genoemd en die opkomen uit de ongepaarde of holle ader en de hoofdslagader. Deze slagaders en aders zijn van de longslagaders en longaders onderscheiden. Hieruit is het duidelijk dat het bloed door een tweetal wegen invloeit in de long en door een tweetal wegen daar ook weer uitvloeit, vandaar is het dat de long kan ademen niet synchronisch met het hart. Dat de afwisselende bewegingen van het hart en de afwisselende bewegingen van de long niet één handelen is bekend. Omdat er nu een overeenstemming is van het hart en de long met de wil en het verstand, zoals getoond, en de verbinding door de overeenstemming zodanig is dat zoals het een handelt, zo ook het andere handelt, kan door de invloed van het bloed vanuit het hart in de long worden gezien. Hoe de wil invloeit in het verstand en die dingen doet die vlak boven in n. 404 over de aandoening en de doorvatting van het ware en over het denken zijn gezegd, heeft de overeenstemming mij dit gegeven te ontdekken, en nog meer over die dingen die niet met een enkel woord beschreven kunnen worden. Aangezien de liefde of de wil overeenstemt met het hart en de wijsheid

of het verstand overeenstemt met de long, volgt dat de bloedvaten van het hart in de long overeenstemmen met de aandoeningen van het ware en dat de vertakkingen van de luchtpijpen van de long overeenstemmen met het doorvatten en het denken vanuit die aandoeningen. Wie alle weefsels van de long vanuit die oorsprongen nazoekt en een parallel trekt met de liefde van de wil en met de wijsheid van het verstand, die kan zoals in een zeker beeld die dingen zien die boven in n. 404 zijn gezegd en zo tot het geloof ervan bevestigd worden. Maar omdat de dingen die van de anatomische wetenschap zijn over het hart en de long, aan weinigen bekend zijn en iets door dingen die men niet weet bevestigen, duisternis aanbrengt, sla ik daarom een verdere uitleg over om deze analogieën met meer dingen aan te tonen.

Wordt vervolgd.

Emanuel Swedenborg (1688-1772), een van Zweden's meest begaafde mannen, was een wetenschapper, filosoof en theoloog, psycholoog, wiskundige, geoloog, metallurg, botanicus, scheikundige, zoöloog en blonk uit in tal van andere beroepen.

Hij tekende ook de plannen voor een vliegtuig, onderzeeër en machinegeweer ... De wereld viert zijn 300ste geboortedag in 1988 ...

Zijn schedel, gestolen uit een graf in Londen in 1816, werd 44 jaar na zijn begrafenis gekocht door de Zweedse Koninklijke Academie van Wetenschappen voor \$ 3200 en keerde terug naar Zweden, waar de rest van zijn botten nu liggen.

Vrij vertaald uit Ripley's 1988 stripverhaal over Swedenborg: 'Believe it or not'

DE CANONS VAN DE NIEUWE KERK OVER DE ENE EN ONEINDIGE GOD.

EERSTE HOOFDSTUK

DE EENHEID VAN GOD; OF, ER IS ÉÉN GOD.

1. Het hoogste en binnenste van alle leerstellige dingen van de Kerk, en vandaar het universele daarvan, is de erkenning en de erkenning, dat God één is.
2. Zo er niet één God was, zou het heelal niet geschapen en in stand gehouden kunnen zijn.
3. In de mens, die God niet erkent, is de Kerk niet, dus de Hemel niet.
4. In de mens, die niet één God erkent, maar verschillende, hangt niets van de Kerk samen.
5. Er is een universele invloeiing uit God en vanuit de engelenhemel in de ziel van de mensen, dat er een God is en dat Hij één is.
6. De menselijke rede kan, zo zij wil, uit vele dingen in de wereld gewaarworden, dat er een God is, en ook dat er één God is.
7. Vandaar komt het, dat er in de gehele wereld geen natie met van Goddienst en gezonde rede bestaat, die niet één God erkent en belijdt.
8. De Schrift en daaruit de leren van de kerken de christelijke wereld leren, dat er één God is.
9. Maar wat de hoedanigheid van die éne God betreft gingen en gaan de volken en natiën in verschillende richtingen uiteen.
10. Zij gingen en gaan in verschillende richtingen uiteen met betrekking tot God en ten aanzien van Zijn eenheid om tal van redenen.

TWEDE HOOFDSTUK

DEZE ÉNE GOD IS HET ZIJN ZELF,
DAT JEHOVAH IS; OF, HET WEZEN EN HET
BESTAAN VAN GOD IN ZICHZELF.

יהוה

1. Deze éne God wordt ‘Jehovah’ genoemd vanuit het ZIJN, dus uit hoofde hiervan, dat Hij is, ‘die is, was en komen zal’; of, wat hetzelfde is, dat Hij is, ‘de Eerste en de Laatste’, ‘het Begin en het Einde’, ‘de Alfa en de

Omega’ (Openb. 1 : 8, 1; 22 : 13; Jes. 44: 6).

2. Dus is deze enige God het Wezen zelf, de Substantie zelf, en de Vorm zelf; en de mensen en de engelen zijn geestelijke wezens, substanties, en vormen, of beelden en gelijkenissen, voor zoveel als zij aannemen vanuit dit eigenlijke en enige Goddelijke Wezen zelf.

3. Dit Goddelijk Zijn is Zijn in Zichzelf.

4. Goddelijk Zijn in zichzelf is tevens Goddelijk Bestaan in zichzelf.

5. Goddelijk Zijn en Bestaan in zichzelf kan niet een ander Goddelijke voortbrengen, dat Zijn en Bestaan in zichzelf is.

6. Dus is een andere God van hetzelfde Wezen met de éne God niet bestaanbaar.

7. De verscheidenheid van goden in vroeger eeuwen en voor een deel in de huidige, leidt haar oorsprong nergens anders vanaf dan van het niet begrepen Goddelijk Wezen.

DERDE HOOFDSTUK

DE ONEINDIGHEID VAN GOD.

1. God is, aangezien Hij vóór de wereld was, dus vóór er ruimten en tijden waren, oneindig.

2. God is, aangezien Hij is en bestaat in Zichzelf, en alle dingen in de wereld uit Hem zijn en bestaan, oneindig.

3. God is, aangezien Hij, nadat de wereld is gemaakt, in de ruimte is zonder de ruimte, en in de tijd zonder de tijd, oneindig.

4. God is, aangezien Hij het al is in alle dingen van de wereld, en in het bijzonder het al in alle dingen van de hemel en van de kerk, oneindig.

5. De Oneindigheid van God wordt, bij wijze van overeenstemming met de ruimten, de Onmetelijkheid genoemd, en Zijn Oneindigheid wordt, bij wijze van overeenstemming met de tijden, de Eeuwigheid genoemd.

6. Hoewel de Onmetelijkheid van God is bij wijze van overeenstemming met de ruimten, en de Eeuwigheid bij wijze van overeenstemming met de tijden, zo is er echter niets van ruimte in Zijn Onmetelijkheid, en niets van tijd in Zijn Eeuwigheid.

7. Onder de Onmetelijkheid van God wordt Zijn Goddelijkheid verstaan ten aanzien van het Zijn; en onder de Eeuwigheid Zijn Goddelijkheid ten aanzien van het Bestaan; beide in Zichzelf of in Hemzelf.

8. Het geschapene is eindig, en het Oneindige is in de eindige dingen als in zijn ontvangers.

9. De engelen en de mensen kunnen, daar zij geschapen en vandaar eindig zijn, de Oneindigheid van God niet begrijpen; en ook niet Zijn Onmetelijkheid en Eeuwigheid, zoals die in Zichzelf zijn,

10. Toch kunnen zij (de engelen en de mensen) als zij uit God verlicht zijn, als door een traliewerk zien dat God oneindig is.

11. Een beeld van het Oneindige is ook geprent in de

verscheidenheden en in de voortplantingen in de wereld, en in de verscheidenheden, want er bestaat niet enig ding, geheel en al gelijk aan een ander, en in de bezielde en onbezielde voortplantingen ziet men dat de vermenigvuldiging van een enkel zaad tot in het oneindige is en de voorttelling tot in het eeuwige; behalve nog vele andere dingen. *1

***1) KANTTEEKENING:**

Er zijn zekere vormen, zoals de kwadratuur van de cirkel, een hyperbool en getallenreeksen tot in het oneindige; zo ook de verscheidenheden van de menselijke aangezichten en gemoederen, voorts kan de sterrenhemel en de engelenhemel oneindig toenemen, enz.

12. Voor zoveel en zoals de mens en de Engel de Eenheid en de Oneindigheid Van God erkent, voor even zoveel en zodanig wordt hij, als hij wel leeft, een ontvangend vat en een beeld van God,

13. Het is ijdel te denken wat was vóór de wereld, voorts wat er is buiten de wereld, aangezien er vóór de wereld geen tijd was, en er buiten de wereld geen ruimte is,

14. Een mens kan door daaraan te denken in een delirium vallen, tenzij hij uit God voor een deel van de voorstelling van tijd en ruimte wordt afgetrokken, die aan alle en elk der dingen van het menselijk denken aanleeft en ook het denken van engelen aanleeft.

VIERDE HOOFDSTUK

DE SCHEPPING VAN HET HEELAL UIT DE ENE EN ONEINDIGEN GOD. *2

***2) KANTTEEKENING:** *Zie boven aangaande Jehovah of aangaande het Zijn Van God; ook in n. 1; en wat hier ontbreekt kan daaruit genomen worden.*

1. Niemand kan de voorstelling ontvangen en gewaarworden, dat God het heelal schiep, tenzij hij eerst iets weet over de geestelijke wereld en haar Zon; alsmede over de overeenstemming en vandaar aangaande de verbinding van de geestelijke dingen met de natuurlijke.

2. Er zijn twee werelden, de geestelijke wereld, waar de geesten en engelen zijn, en de natuurlijke wereld, waar de mensen zijn.

3. Er is een andere zon in de geestelijke wereld, en een andere in de natuurlijke wereld. De geestelijke wereld is ontstaan en blijft bestaan vanuit haar zon, en de natuurlijke wereld door de hare.

4. De Zon van de geestelijke wereld is zuiver liefde uit Jehovah God, die in het midden daarvan is; en de zon van de natuurlijke wereld is zuiver vuur.

5. Al wat vanuit de zon der geestelijke wereld voortgaat is levend; en al wat vanuit de zon der natuurlijke wereld voortgaat is dood.

6. Vandaar is al wat vanuit de Zon der geestelijke wereld

voortgaat geestelijk; en al wat vanuit de zon der natuurlijke wereld voortgaat natuurlijk.

7. Jehovah God heeft door de Zon, in het midden waarvan Hij is, de geestelijke wereld geschapen, en middelmatig door deze de natuurlijke wereld.

8. De geestelijke dingen zijn substantieel, en de natuurlijke dingen zijn materieel; en deze zijn ontstaan en blijven bestaan vanuit gene, zoals het latere uit het eerdere of het uiterlijke uit het innerlijke.

9. Vandaar zijn alle dingen die in de geestelijke wereld zijn ook in de natuurlijke wereld, en omgekeerd, maar met een onderscheid wat volmaaktheid betreft.

10. Aangezien het natuurlijke vanuit het geestelijke ontstaat, zoals het materiële uit het substantiële, zijn zij overal samen; en aldus beoefent het geestelijke door het natuurlijke zijn werkzaamheden en volbrengt het zijn functies.

In de geestelijke wereld bestaat de voorstelling van de schepping voortdurend, aangezien alle dingen die daar ontstaan en worden, uit Jehovah God in één ogenblik worden geschapen.

Rondom elke Engel in de Hemel is de voorstelling van de schepping. *3

***3) KANTTEEKENING:** *In de geestelijke wereld kan de schepping voor het oog worden gezien. Alle dingen worden daar uit de Heer als ogenblikkelijk geschapen; huizen worden geschapen, huisraad wordt geschapen, spijzen worden geschapen, klederen worden geschapen; velden, tuinen, weiden worden geschapen; kudden van kleinvee en van grootvee worden geschapen.*

Deze en ontelbare andere dingen worden geschapen overeenkomstig de aandoeningen en de daaruit voortvloeiende gewaarwordingen van de engelen en zij verschijnen om hen heen en duren voort zolang zij in die aandoeningen zijn, en worden verwijderd zodra deze ophouden. In de hellen worden ook slangen, en beesten en schadelijke vogels geschapen; niet dat zij uit de Heer geschapen worden, maar goedheden worden in boosheden veranderd.

Hieruit blijkt, dat alle dingen in de wereld uit de Heer geschapen worden, en vastgelegd door de natuurlijke dingen, die hen omringen.

Er is tussen de dingen, die in de geestelijke wereld zijn en die in de natuurlijke wereld zijn, een overeenstemming; en door de overeenstemming verbinding van beide.

Hieruit blijkt, dat men van de schepping van het heelal uit de ene en oneindige God zonder voorafgaande erkenning over de geestelijke wereld en haar Zon, en aangaande de overeenstemming, geenszins een voorstelling kan ontvangen.

Daarom zijn er aangaande de schepping van het heelal vele hypothesen opgesteld die zijn gebaseerd op het naturalisme, en die dus dwaas zijn.

VIJFDE HOOFDSTUK

DE GODDELIJKE LIEFDE EN DE GODDELIJKE WIJSHEID IN GOD.

1. De Liefde en de Wijsheid zijn de twee wezenlijke en universele dingen van het leven.

Liefde is het Zijn des levens, en de Wijsheid is het Bestaan des levens uit dat Zijn.

2. God is de Liefde zelf en de Wijsheid zelf, aangezien Hij Zijn en Bestaan zelf in Zichzelf is.

3. Indien God niet de Liefde zelf en de Wijsheid zelf was zou er niets van liefde en niets van wijsheid zijn bij de engelen in de hemel noch bij de mensen in de wereld.

4. Voor zoveel de engelen en de mensen met God verenigd worden door wijsheid en liefde, zijn zij in de ware liefde en in de ware wijsheid.

5. Twee dingen gaan voort uit Jehovah God door de Zon, in het midden waarvan Hij is, namelijk warmte en licht, en de daaruit voortgaande warmte is liefde, en het licht is wijsheid.

6. Het van daaruit voortgaande licht is de glans der liefde, die in het Woord wordt verstaan onder de 'heerlijkheid'.

7. Dit licht is het leven zelf.

8. De engelen en de mensen zijn voor zoveel levend, als zij in wijsheid vanuit liefde zijn uit God.

9. Het is hetzelfde, of men zegt dat God het Goede zelf en het Ware zelf is, dan wel de Liefde zelf en de Wijsheid zelf, aangezien al het goede der liefde is, en al het ware der wijsheid is.

10. De liefde en de wijsheid zijn onafscheidelijk en ondeelbaar; desgelijks het goede en het ware.

Van welke aard dus de liefde is bij de engelen en de mensen, van die aard is de wijsheid bij hen; of, wat hetzelfde is, van die aard is het goede en van die aard is ook het ware; echter niet omgekeerd.

ZESDE HOOFDSTUK

OVER DE SCHEPPING VAN HET HEELAL UIT DE ÉNE EN ONEINDIGE GOD VANUIT DE GODDELIJKE LIEFDE DOOR DE GODDELIJKE WIJSHEID

1. De verlichte rede ziet, dat de eerste oorsprong van alle dingen der wereld de Liefde is, en dat de wereld geschapen is vanuit haar door de Wijsheid.

Daarvandaan en nergens anders vandaan komt het, dat

de wereld van haar eerste tot haar laatste een tot in het eeuwige samenhangend werk is.

2. Dat de wereld is geschapen vanuit de Liefde door de Wijsheid, dus door de Zon die zuiver Liefde is in het midden waarvan Jehovah God is, kan men zien uit de overeenstemming van de liefde met de warmte. en van de wijsheid met het licht.

Door deze twee, de warmte en het licht, blijft de wereld bestaan en worden elk jaar alle dingen op haar oppervlakte geschapen; en wanneer deze twee werden weggenomen, zou de wereld in een chaos en dus in niets vervallen.

3. Er zijn drie dingen die in orde op elkaar volgen, en in onafscheidelijk gezelschap voortgaan namelijk:

Liefde, Wijsheid en Nut.

4. De Liefde door de Wijsheid ontstaat en blijft bestaan in het Nut.

5. Deze drie zijn in God, en deze drie gaan voort vanuit God.

6. Het geschapen heelal bestaat uit oneindige ontvangers van deze drie.

7. Aangezien de Liefde en de Wijsheid ontstaan en blijven bestaan uit het Nut, is het geschapen heelal een ontvanger van nutten, die naar hun oorsprong oneindig zijn.

8. Aangezien al het Goede uit God is, en het Goede en het Nut één zijn, en het geschapen heelal de volheid van nutten in vormen is, volgt, dat het geschapen heelal de volheid Van God is.

9. Dat de schepping geschied is vanuit de Goddelijke Liefde door de Goddelijke Wijsheid, wordt verstaan onder het volgende bij Johannes: *'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en God was het Woord. Alle dingen zijn door hetzelfde gemaakt; en de wereld is door hetzelfde gemaakt'* (Joh. 1 : 1, 3, 10).

Onder God wordt daar het Goddelijk Goede der Liefde verstaan, en onder het 'Woord, dat ook God was, het Goddelijk Ware der Wijsheid.

10. De boosheden, of de boze nutten, ontstonden pas na de schepping.

ZEVENDE HOOFDSTUK

HET EINDDOEL VAN DE SCHEPPING ZELF IS EEN ENGELENHEMEL VANUIT HET MENSELIJK GESLACHT.

1. In de geschapen wereld zijn ononderbroken voortschrijvingen van doeleinden, dat is, vanuit eerste doeleinden door middelste doeleinden tot laatste doeleinden.

2. De eerste doeleinden behoren tot de Liefde, of zijn betrekkingen tot de Liefde; de middelste doeleinden behoren tot de Wijsheid, of zijn betrekkingen tot de Wijsheid; de laatste doeleinden behoren tot het Nut, of zijn betrekkingen tot het Nut. Deze dingen zijn zo omdat alle dingen, die oneindig zijn in God en uit God, van de Liefde, de Wijsheid en het Nut zijn.

3. Deze voortschrijdingen van doeleinden gaan voort uit eersten tot laatsten, en keren uit laatsten tot eersten terug; en zij gaan en keren terug bij perioden, die de kringloop der dingen worden genoemd.

4. Deze voortschrijdingen van doeleinden zijn meer en minder universeel, en zij zijn de samenvatting van de afzonderlijke doeleinden.

5. Het meest universele doel, dat het einddoel der doeleinden is, is in God; en het gaat voort vanuit God uit de eersten der geestelijke wereld tot de laatsten der natuurlijke wereld, en het keert vanuit deze laatsten terug tot gene eersten, en aldus tot God.

6. Dit meest universele doel, of dit einddoel der doeleinden uit God, is een engelenhemel vanuit het menselijk geslacht.

7. Dit meest universele doel is de samenvatting van alle doeleinden en van al hun voortschrijdingen in belde werelden, de geestelijke en de natuurlijke.

8. Dit meest universele doel is het binnenste en als het ware het leven en de ziel, de kracht en het streven in alle en in elk der geschapen dingen.

9. Daaruit is er een aaneengeschaakt verband van alle dingen in het geschapen heelal, uit eersten tot laatsten en uit laatsten tot eersten.

10. Vanuit dit in de geschapen dingen gegrifte einddoel, in het algemeen en in elk deel, komt de instandhouding van het heelal voort.

Op andere wijze.

1. Liefde is geestelijke verbinding.

2. Ware liefde kan niet in zichzelf rusten en binnen haar eigen grenzen beperkt blijven, maar zij wil uitgaan en anderen met liefde omhelzen.

3. Ware liefde wil met anderen verbonden worden, en met hen in gemeenschap staan en hun het hare geven.

4. Ware liefde wil in anderen wonen, en in zichzelf vanuit anderen.

5. De Goddelijke Liefde, die de Liefde zelf en God Zelf is, wil dat zij in een subject zij, hetwelk een beeld en een gelijkenis van haar is; bijgevolg wil zij in de mens zijn, en wil dat de mens in haar is.

6. Opdat dit geschiedt, volgt uit het wezen zelf der Liefde, die in God is, en vandaar uit een dwingende oorzaak, dat er een heelal uit God geschapen moet worden, waarin aardbollen zijn, en daarop mensen, en in de mensen gemeederen en zielen, waarmee de Goddelijke Liefde verbonden kan worden.

7. Vandaar beschouwen alle dingen die geschapen zijn de mens als einddoel.

8. Daar de engelenhemel vanuit de mensen wordt gevormd vanuit hun geesten en zielen, beschouwen alle dingen die geschapen zijn de engelenhemel als einddoel.

9. De engelenhemel is de woning zelf van God met de mensen, en van de mensen met God.

10. De eeuwige zaligheden, gelukzaligheden en verlustingen tezamen zijn de doeleinden der schepping, omdat

zij der liefde zijn.

11. Dit einddoel is het binnenste, dus gelijk het leven en de ziel, en als de kracht en het streven in elk der geschapen dingen.

12. Dit einddoel is God daarin.

13. Dit in de geschapen dingen gegrifte einddoel, in het algemeen en in elk deel, maakt dat het heelal bewaard wordt in de geschapen staat, voor zoveel de doeleinden van een tegenovergestelde liefde niet in de weg staan en vernietigen.

14. God voorziet vanuit Zijn Goddelijke Almacht, Alomtegenwoordigheid en Alwetendheid voortdurend daarin, dat de tegenovergestelde doeleinden vanuit tegenovergestelde liefden niet de overmacht hebben en het scheppingswerk tot aan algehele vernietiging toe ten gronde richten.

15. Instandhouding is voortdurende schepping, zoals voortbestaan een voortdurend ontstaan is.

ACHTSTE ROOFDSTUK

DE ALMACHT, DE ALWETENDHEID, EN DE ALOMTEGENWOORDIGHEID VAN GOD.

1..De Almacht, de Alwetendheid, en de Alomtegenwoordigheid van God vallen niet in het menselijk verstand, daar Van God Almacht oneindige macht is, Van God Alwetendheid oneindige wijsheid is, en de Alomtegenwoordigheid oneindige tegenwoordigheid is, in alle dingen die uit Hem uitgingen en die uit Hem uitgaan; en het Goddelijk Oneindige valt niet in het eindige verstand. *4

*4) KANTTKENING: *Alle dingen schrijven voort overeenkomstig de orde. God is de Orde.*

Wordt vervolgd.

Swedenborg:

'Ik verzeker U dat hetgeen ik schrijf, de levende waarheid Gods is'.

Het tijdschrift **SWEDENBORGIANA** is voortaan ook **DIGITAAL** verkrijgbaar.

21 jaargangen lang werd het tijdschrift *Swedenborgiana* alleen op papier uitgegeven. Toen we in 1992 begonnen met het tijdschrift *Swedenborgiana* stond de computer nog in de kinderschoenen, het internet en email moesten nog worden uitgevonden. Het samenstellen van het tijdschrift was destijds secuur werk met typemachine, liniaal, schaar en plakstift.

Veel abonnees prefereren een papieren tijdschrift, want je kunt het overal mee naar toe nemen en lezen waar je wilt. Ook beschikt niet iedereen steeds over een computer met internetverbinding, en van een scherm lezen vinden velen vermoeiend.

Maar de tijden veranderen en steeds vaker wordt gevraagd of het tijdschrift ook digitaal verkrijgbaar is. Hoewel mijn persoonlijke voorkeur nog steeds uitgaat naar een papieren tijdschrift, ben ik de afgelopen jaren gaan inzien dat een digitaal tijdschrift toch een aantal voordelen heeft.

Sinds we laptops, smartphones, tablets en i-pads etc. hebben, kun je een digital tijdschrift ook overal mee naar toe nemen en lezen. In een digitaal tijdschrift kun je kleuren gebruiken zonder dure drukkosten, er kunnen werkende links naar andere webpagina's in worden opgenomen, de lettergrootte kan naar wens van de gebruiker worden ingesteld en je hebt er geen enveloppen, etiketten en postzegels voor nodig.

Verder kun je het gemakkelijk delen met anderen, teksten kopiëren en natuurlijk ook afdrukken op papier.

Allemaal nieuwe mogelijkheden die bevorderlijk zijn voor de verspreiding van Swedenborgs gedachtegoed, wat uiteindelijk toch de primaire doelstelling van het Swedenborg Boekhuis is.

Een andere niet onbelangrijke reden om te moderniseren is dat het aantal abonnees al een paar jaren aan het afnemen is. Het Swedenborg Boekhuis is voor de exploitatie van de websites, publiciteit, reclame en drukwerk financieel geheel afhankelijk van de opbrengsten van de abonnementsgelden van het tijdschrift en vrijwillige donaties van lezers, want buiten incidentele inkomsten uit de verkoop van boeken, zijn er geen andere inkomsten, maar uitgaven des te meer.

Daarom is besloten het één te doen en het ander niet te laten, dat wil zeggen: het papieren tijdschrift blijft gewoon bestaan voor de jaarlijkse abonnementsprijs van 19,50 Euro, terwijl het digitale tijdschrift 15,00 Euro per jaar gaat kosten omdat er geen postzegels en enveloppen voor nodig zijn.

Per e-mail zullen we al onze contacten van deze nieuwe mogelijkheid op de hoogte brengen, in de hoop dat er zich een aantal nieuwe abonnees zullen aanmelden.

Door een abonnement te nemen steunt u de doelstellingen van het Swedenborg Boekhuis die zijn: de bevordering de waardering voor, en de verspreiding van de geschriften van Swedenborg.

U zich voor een digitaal abonnement aanmelden per e-mail aan digitaal@swedenborg.nl

De abonnementsprijs in 2014 bedraagt 15 Euro voor 4 edities van 24 pagina's.

Donateurs ontvangen beide tijdschriften en eventuele andere nieuwe uitgaves van het Swedenborg Boekhuis.

SWEDENBORGIANA
Tijdschrift voor
Swedenborg publikaties

Verschijnt 4 x per jaar.

Abonnementsprijs in 2014

Euro 19,50 voor de papieren edities

en **Euro 15,00** voor de digitale edities

ten name van SWEDENBORG BOEKHUIS

te Baarle Nassau, IBAN – NL63 INGB 0001009141.

NC ~~Geen-Copyrights~~ voor de teksten in dit tijdschrift,
noch voor de teksten op onze websites.